

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ข่าวดูและภาพเกี่ยวกับเพศและความรุนแรงในหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยเปรียบเทียบกับหนังสือพิมพ์ข่าวสดกับมติชน เพื่อทราบว่าหนังสือพิมพ์แนวประชานิยมได้นำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับเพศและความรุนแรงแตกต่างจากหนังสือพิมพ์แนวคุณภาพหรือไม่ อย่างไร ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบปริมาณ ความถี่ ลักษณะของการนำเสนอเนื้อหาที่เกี่ยวกับเพศและความรุนแรงในข่าวและภาพในหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์ข่าวสดในฐานะที่เป็นหนังสือพิมพ์แนวประชานิยมกับหนังสือพิมพ์มติชนในฐานะที่เป็นหนังสือพิมพ์แนวคุณภาพ
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบภาษาที่ใช้ในการนำเสนอเนื้อหาที่เกี่ยวกับเพศและความรุนแรงของหนังสือพิมพ์ข่าวสดกับมติชน
3. เพื่อศึกษานโยบายและแนวทางในการพิจารณาข่าวที่เกี่ยวกับเพศ และความรุนแรงของหนังสือพิมพ์ข่าวสดกับมติชน

สมมติฐานการวิจัย

หนังสือพิมพ์ข่าวสดในฐานะที่เป็นหนังสือพิมพ์แนวประชานิยมให้ความสำคัญในการนำเสนอเนื้อหาที่เกี่ยวกับเพศและความรุนแรงมากกว่าหนังสือพิมพ์มติชนในฐานะที่เป็นหนังสือพิมพ์แนวคุณภาพ

วิธีการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ได้แบ่งการศึกษาเป็น 2 วิธี คือ การวิเคราะห์เนื้อหาและการสัมภาษณ์เจาะลึก

1. การวิเคราะห์เนื้อหาข่าวเกี่ยวกับเพศและความรุนแรง ในช่วงเดือนมกราคม 2539 ถึงเดือนธันวาคม 2539 โดยมีเนื้อหาที่ทำการศึกษา คือ ข่าวดูหน้าหนึ่ง ซึ่งประกอบด้วย ข่าว ภาพข่าว พาด

หัวข้อและรายละเอียดของข่าว โดยใช้แบบวิเคราะห์ข้อมูลเป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์ เพื่อจำแนกเนื้อหาตามลักษณะเนื้อหาการนำเสนอข่าวและภาพ การให้ความสำคัญของข่าวและภาพ ลักษณะสำนวนภาษาที่ใช้ ประเภทข่าวที่เกี่ยวข้อง ลักษณะของบุคคลผู้ตกเป็นข่าวและสถานที่เกิดเหตุ ในหนังสือพิมพ์ข่าวสดกับมติชน ทั้งหมด 184 ฉบับ รวมจำนวนข่าวเกี่ยวกับเพศทั้งหมด 41 ชิ้น ภาพข่าวเกี่ยวกับเพศทั้งหมด 22 ชิ้น ข่าวความรุนแรงทั้งหมด 237 ชิ้นและภาพข่าวความรุนแรงทั้งหมด 100 ชิ้น

2. การสัมภาษณ์เจาะลึก โดยสัมภาษณ์บรรณาธิการข่าว หัวหน้าข่าว รวมทั้งหมด 4 คน เพื่อทราบถึงนโยบายในการนำเสนอข่าวและภาพที่เกี่ยวกับเพศและความรุนแรง

สรุปผลการวิเคราะห์เนื้อหาเกี่ยวกับเพศ

ผลการวิเคราะห์เนื้อหาข่าวและภาพเกี่ยวกับเพศ มีข้อสรุปในแต่ละส่วนดังนี้

1. ปริมาณข่าวและภาพที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเพศ

การศึกษาลักษณะเนื้อหาทางเพศในหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยข่าวสดเปรียบเทียบกับมติชนครั้งนี้พบว่า หนังสือพิมพ์ทั้งสองฉบับให้ความสำคัญในการนำเสนอข่าวเกี่ยวกับเพศ เมื่อพิจารณาจากข่าวที่นำเสนอมีสัดส่วนจำนวนชิ้นไม่ถึงร้อยละ 5 ของจำนวนข่าวทั้งหมดที่นำเสนอในหน้าหนึ่ง โดยข่าวสดมีการเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับเพศจำนวน 30 ชิ้นหรือเฉลี่ยประมาณเดือนละ 3 ชิ้น ของจำนวนชิ้นข่าวทั้งหมด ส่วนมติชนมีจำนวน 11 ชิ้นหรือเฉลี่ยประมาณเดือนละ 1 ชิ้น และระหว่างหนังสือพิมพ์ข่าวสดกับมติชน ปรากฏว่า ข่าวสดนำเสนอข่าวเกี่ยวกับเพศในสัดส่วนที่มากกว่า โดยข่าวสดนำเสนอมีจำนวนร้อยละ 4.26 ของจำนวนข่าวทั้งหมด (710 ชิ้น) ส่วนมติชนคิดเป็นร้อยละ 3.65 ของจำนวนข่าวทั้งหมด (656 ชิ้น)

สำหรับภาพข่าวเกี่ยวกับเพศนั้น หนังสือพิมพ์ทั้งสองฉบับได้นำเสนอภาพข่าวไม่ถึงร้อยละ 5 ของจำนวนภาพข่าวอื่นๆที่นำเสนอในหน้าหนึ่งเช่นเดียวกับการนำเสนอข่าวเกี่ยวกับเพศ ทั้งนี้ข่าวสดได้นำเสนอในสัดส่วนที่มากกว่ามติชน โดยข่าวสดนำเสนอมีจำนวน 18 ชิ้นหรือประมาณเดือนละ 2 ภาพ และคิดเป็นร้อยละ 4.12 ของจำนวนภาพข่าวทั้งหมด (437 ชิ้น) ส่วนมติชนมีจำนวน 4 ภาพ คิดเป็นร้อยละ 1.33 ของจำนวนภาพข่าวทั้งหมด (301 ชิ้น)

2. การให้ความสำคัญของข่าวเกี่ยวกับเพศ

การนำเสนอข่าวเกี่ยวกับเพศนั้น เมื่อพิจารณาตามลักษณะการให้ความสำคัญโดยการจัดลำดับความสำคัญของการพาดหัวข่าวตามขนาดและตำแหน่งที่ปรากฏในหน้าหนึ่งนั้นพบว่า หนังสือพิมพ์ทั้งสองฉบับไม่ได้ให้ความสำคัญกับข่าวเกี่ยวกับเพศมากนัก โดยข่าวสดเสนอเป็นพาดหัวข่าวประจำวันเพียง 6 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 20 ของจำนวนพาดหัวข่าวทั้งหมด (710 ชิ้น) ส่วนมติชนมีจำนวน 1 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 9.09 ของจำนวนพาดหัวข่าวทั้งหมด (301 ชิ้น) ทั้งนี้หนังสือพิมพ์ทั้งสองฉบับให้ความสำคัญในลักษณะการเสนอเป็นพาดหัวข่าวรองมากที่สุดเหมือนกัน โดยข่าวสดมีจำนวน 16 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 53.33 มติชนจำนวน 7 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 63.67

3. การให้ความสำคัญของภาพข่าวเกี่ยวกับเพศ

สำหรับการให้ความสำคัญของภาพข่าวนั้นพิจารณาจากการวัดขนาดปริมาณเนื้อที่เป็นตารางนิ้วนั้น หนังสือพิมพ์ทั้งสองฉบับไม่ได้ให้ความสำคัญในการนำเสนอภาพข่าวเกี่ยวกับเพศมากนัก โดยหนังสือพิมพ์ข่าวสดได้ให้ความสำคัญกับภาพข่าวเกี่ยวกับเพศมากกว่ามติชน ทั้งนี้ข่าวสดส่วนใหญ่ก็นำเสนอภาพข่าวข่าวขนาดกลางหรือประมาณไม่เกินขนาด 6X6 นิ้ว (19-37 ตารางนิ้ว) มากที่สุดมีจำนวน 12 ชิ้น ร้อยละ 66.66 ของจำนวนชิ้นข่าวทั้งหมด ส่วนมติชนนั้นให้ความสำคัญโดยนำเสนอพื้นที่ขนาดเล็กหรือประมาณไม่เกินขนาด 4X4 นิ้ว (1-18 ตารางนิ้ว) มากที่สุด จำนวน 3 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 75.00 ของจำนวนชิ้นข่าวทั้งหมด

4. ประเภทเนื้อหาของข่าวเกี่ยวกับเพศ

ประเภทของเนื้อหาข่าวทางเพศนั้นส่วนใหญ่ก็นำเสนอข่าวเพศที่มีลักษณะของพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศมากที่สุด ทั้งนี้ข่าวสดเสนอพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในเรื่องการข่มขืนต่างๆไปมากที่สุด จำนวน 8 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 26.66 ของจำนวนข่าวเพศทั้งหมด รองลงมาคือ พฤติกรรมข่มขืนเฉพาะเด็ก มีจำนวน 6 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 20.00 ส่วนมติชนเน้นเสนอข่าวพฤติกรรมข่มขืนเฉพาะเด็กมากที่สุด จำนวน 4 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 36.66 ของจำนวนข่าวเพศทั้งหมด สำหรับอันดับรองลงมาเสนอโดยเฉลี่ยประมาณ 2 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 18.18 เท่าๆ กัน คือ พฤติกรรมข่มขืนต่างๆไป การเขียนข่าวข่มขืนที่มีลักษณะการนำเสนอตามกอนาจารและข่าวที่ยั่วยูกามารมณ์ที่มีลักษณะการเขียนข่าวที่ทำให้เห็นภาพที่สื่อไปในเชิงอนาจารทางเพศ

5. ประเภทของเนื้อหาภาพข่าวเกี่ยวกับเพศ

จากการจำแนกประเภทของเนื้อหาภาพข่าวทางเพศในการศึกษาครั้งนี้ปรากฏว่าหนังสือพิมพ์ข่าวสด นำเสนอเป็นภาพข่าวข่มขืนจำนวน 8 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 44.44 ของจำนวนภาพข่าวเพศทั้งหมด รองลงมาเป็นภาพข่าวอุ้มข่มขืนจำนวน 6 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 33.33 นอกจากนั้นเป็นภาพข่าวที่คาบเกี่ยวลามกอนาจาร จำนวน 3 ชิ้นหรือคิดเป็นร้อยละ 16.66 ต่อมาคือ ภาพพฤติกรรมกรรมกรแอบขโมยวัตถุ สิ่งของ ของเพศตรงข้ามจำนวน 1 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 5.55 และส่วนมติชนนั้นนำเสนอเป็นภาพข่าวคาบเกี่ยวลามกอนาจารภาพและข่าวข่มขืนโดยมีจำนวนเท่าๆกันคือ 2 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 50.00 ของจำนวนภาพข่าวเพศทั้งหมด

6. ประเภทของข่าวที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ

ข่าวเกี่ยวกับเพศที่นำเสนอในหนังสือพิมพ์ทั้งสองฉบับนั้นส่วนใหญ่นำเสนอเป็นข่าวอาชญากรรมมากที่สุด โดยข่าวสดมีจำนวน 24 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 80 ของจำนวนข่าวเพศทั้งหมด ซึ่งมีจำนวนมากกว่ามติชนมีจำนวน 8 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 72.73 ส่วนอันดับรองลงมา ข่าวสดนำเสนอเป็นข่าวศาสนาที่เกี่ยวกับการกระทำผิดศีลของพระ มีจำนวน 5 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 16.66 ของจำนวนข่าวเพศทั้งหมด ส่วนมติชนนั้นเป็นสังคมมีจำนวน 2 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 18.18

7. ลักษณะสถานที่เกิดเหตุการณ์ในข่าวเกี่ยวกับเพศ

หนังสือพิมพ์ทั้งสองฉบับมักจะมีการระบุสถานที่เกิดเหตุการณ์ในข่าวส่วนใหญ่ โดยมีจำนวนเกินร้อยละ 50 ของจำนวนข่าวที่เกิดขึ้นทั้งหมด โดยข่าวสดมีสถานที่เกิดเหตุที่กรุงเทพฯมากที่สุด จำนวน 18 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 60.00 ของจำนวนข่าวเพศทั้งหมด รองลงมาคือ ภาคกลางมีจำนวน 6 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 20.00 ส่วนมติชนนำเสนอข่าวเกี่ยวกับเพศเกิดขึ้นในกรุงเทพฯมากที่สุดเช่นเดียวกับข่าวสด คือ จำนวน 6 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 54.55 รองลงมาคือ ภาคอีสาน ภาคตะวันออก จำนวน 1 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 9.09 สำหรับการไม่ระบุสถานที่เกิดเหตุในข่าวนั้นน้อยมากคือ มติชนมีจำนวน 1 ชิ้น ร้อยละ 9.09 ส่วนข่าวสดนั้นไม่มีข่าวใดที่ไม่ระบุสถานที่เกิดเหตุเลย

8. ลักษณะบุคคลที่ตกเป็นข่าวที่เกี่ยวข้องเพศ

รายละเอียดของบุคคลที่ตกเป็นข่าวแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ ผู้กระทำและผู้ถูกกระทำ

ผู้กระทำในข่าวเกี่ยวกับเพศ

ผู้กระทำในข่าวเกี่ยวกับเพศ หมายถึง ผู้กระทำในลักษณะของผู้ข่มขืน ผู้มีพฤติกรรมซาดิสต์และผู้ถ่ายแบบโป๊ เป็นต้น

จากการศึกษานั้นพบว่า หนังสือพิมพ์ทั้งสองฉบับ การระบุรายละเอียดชื่อและนามสกุลของบุคคลผู้ตกเป็นข่าวเกี่ยวกับเพศเกินร้อยละ 50 โดยข่าวสดนั้นพบว่าการระบุชื่อและนามสกุลของบุคคลผู้กระทำในข่าวเกี่ยวกับเพศจำนวน 20 ชิ้นหรือคิดเป็นร้อยละ 66.67 ส่วนมติชนมีจำนวน 4 ชิ้นคิดเป็นร้อยละ 36.36 ของจำนวนข่าวเพศทั้งหมด ทั้งนี้เพศชายจะเป็นผู้กระทำมากกว่าเพศหญิง โดยข่าวสดมีจำนวน 23 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 76.67 ของจำนวนข่าวเพศทั้งหมด มติชนมีจำนวน 6 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 54.55 สำหรับการระบุรายละเอียดอื่นๆของหนังสือพิมพ์ทั้งสองฉบับ เช่น อายุ อาชีพ สถานที่ทำงาน ภูมิลำเนา ที่อยู่นั้น มีการระบุไม่ถึงร้อยละ 20 ของข่าวเพศทั้งหมด ทั้งนี้อายุของผู้กระทำในข่าวของหนังสือพิมพ์ข่าวสดนั้นอายุประมาณ 21-30 ปีมากที่สุด มีจำนวน 6 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 20.00 อาชีพส่วนใหญ่คือ พระและเณร มีจำนวน 4 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 13.33 ส่วนสถานที่ทำงานคือ วัด มากที่สุด จำนวน 4 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 13.33 สำหรับภูมิลำเนาส่วนใหญ่เป็นคนอีสานจำนวน 2 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 6.67 และบุคคลผู้ตกเป็นข่าวเกี่ยวกับเพศระบุว่าอาศัยอยู่ภาคกลางมากที่สุด จำนวน 3 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 10.00 ส่วนการระบุอายุของมติชนส่วนใหญ่อายุประมาณ 16-20 ปี จำนวน 2 ชิ้น ร้อยละ 18.18 อาชีพคนงานมากที่สุดจำนวน 4 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 36.36 ส่วนสถานที่ทำงาน จำนวน 1 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 9.09 คือ โรงเรียน โรงงานและบริษัท สำหรับภูมิลำเนา ที่อยู่อาศัย มติชนไม่มีการระบุ

ผู้ถูกกระทำในข่าวเกี่ยวกับเพศ

ผู้ถูกกระทำในข่าวเกี่ยวกับเพศ หมายถึง ผู้ได้รับความเสียหาย ความทุกข์ทรมานจากผู้กระทำทางเพศด้านต่างๆ เช่น ผู้ถูกข่มขืน ผู้ถูกทุบ ตบ ตี เนื่องจากพฤติกรรมผิดปกติทางเพศของผู้กระทำและผู้ถูกล่อลวง เป็นต้น

จากการศึกษานั้นพบว่า หนังสือพิมพ์ทั้งสองฉบับ ส่วนใหญ่มีการระบุชื่อและนามสกุลของผู้ถูกกระทำในข่าวเกี่ยวกับเพศมาก ทั้งนี้ข่าวสดมีการระบุชื่อและนามสกุลน้อยกว่ามติชน โดยข่าวสดมีจำนวน 14 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 46.47 มติชนมีจำนวน 6 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 54.55 สำหรับการระบุเพศหนังสือพิมพ์ทั้งสองฉบับได้ระบุในปริมาณมากที่สุดในการนำเสนอรายละเอียดของผู้ตกเป็นข่าว ทั้งนี้เพศหญิงจะเป็นผู้ถูกกระทำมากกว่าเพศชายโดยข่าวสดและมติชนนำเสนอในปริมาณเท่าๆกัน คือ ข่าวสดมีจำนวน 23 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 76.67 มติชนมีจำนวน 8 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 72.73 ส่วนอายุของผู้ถูกกระทำทางเพศของข่าวสดและมติชนนั้นเป็นที่น่าสังเกตว่า อายุต่ำกว่า 15 ปีส่วนใหญ่ โดยข่าวสดมีจำนวน 11 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 36.67 มติชนมีจำนวน 6 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 54.55 และส่วนใหญ่ทั้งข่าวสดและมติชนเป็นเด็กนักเรียนและนักศึกษา โดยข่าวสดมีจำนวน 8 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 26.67 มติชนจำนวน 2 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 18.18 สำหรับการระบุรายละเอียดอื่นๆ เช่น สถานที่ทำงาน สถานที่ศึกษา ภูมิลำเนาและที่อยู่ มีการระบุไม่ถึงร้อยละ 20 ของข่าวเพศทั้งหมด ทั้งนี้ข่าวสดการระบุสถานที่ศึกษาคือ โรงเรียน มากที่สุด จำนวน 5 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 16.67 มติชน จำนวน 2 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 18.18 และบุคคลผู้ตกเป็นข่าวเกี่ยวกับเพศของข่าวสดระบุว่าอาศัยอยู่ภาคกลางมากที่สุด จำนวน 2 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 6.67 ส่วนมติชนคือ กรุงเทพฯ จำนวน 2 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 18.18

สรุปผลการวิเคราะห์เนื้อหาข่าวความรุนแรง

ผลการวิเคราะห์เนื้อหาข่าวและภาพความรุนแรง มีข้อสรุปในแต่ละส่วนดังนี้

1. ข่าวและภาพที่มีเนื้อหาความรุนแรง

การศึกษาลักษณะเนื้อหาความรุนแรงในหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยครั้งนี้พบว่า หนังสือพิมพ์ทั้งสองฉบับให้ความสำคัญในการนำเสนอข่าวความรุนแรง เมื่อพิจารณาจากจำนวนข่าวที่นำเสนอมีสัดส่วนจำนวนชิ้นประมาณร้อยละ 10-25 ของจำนวนข่าวทั้งหมดที่นำเสนอในหน้าหนึ่งและระหว่างหนังสือพิมพ์ข่าวสดกับมติชน ปรากฏว่า ข่าวสดนำเสนอข่าวความรุนแรงในสัดส่วนที่มากกว่า โดยข่าวสดนำเสนอมีจำนวน 165 ชิ้นหรือเฉลี่ยประมาณเดือนละ 14 ชิ้นและคิดเป็นร้อยละ 23.24 ของจำนวนชิ้นข่าวทั้งหมด (710 ชิ้น) ส่วนมติชน มีจำนวน 72 ชิ้นหรือเฉลี่ยประมาณเดือนละ 6 ชิ้นและคิดเป็นร้อยละ 10.95 ของจำนวนชิ้นข่าวทั้งหมด (656 ชิ้น)

สำหรับภาพข่าวความรุนแรงนั้น หนังสือพิมพ์ทั้งสองฉบับได้นำเสนอภาพข่าวประมาณ ร้อยละ 5 ของจำนวนภาพข่าวอื่นๆที่นำเสนอในหน้าหนึ่งเช่นเดียวกับการนำเสนอข่าวความรุนแรง ทั้งนี้ข่าวสดได้นำเสนอในสัดส่วนที่มากกว่ามติชน โดยข่าวสดนำเสนอมีจำนวน 83 ชิ้นหรือเฉลี่ย ประมาณเดือนละ 7 ชิ้นและคิดเป็นร้อยละ 27.57 ของจำนวนภาพข่าวทั้งหมด (437 ชิ้น) ส่วนมติชนมี จำนวน 17 ชิ้นหรือเฉลี่ยประมาณเดือนละ 2 ชิ้นและคิดเป็นร้อยละ 5.56 ของจำนวนภาพข่าวทั้งหมด (301 ชิ้น)

2. การให้ความสำคัญของข่าวความรุนแรง

การนำเสนอข่าวความรุนแรงนั้น เมื่อพิจารณาตามลักษณะการให้ความสำคัญโดยการจัด ลำดับความสำคัญของการพาดหัวข่าวตามขนาดและตำแหน่งที่ปรากฏในหน้าหนึ่งนั้นพบว่า หนังสือพิมพ์ทั้งสองฉบับไม่ได้ให้ความสำคัญกับข่าวความรุนแรงมากนัก โดยข่าวสดเสนอเป็นพาดหัว ข่าวนำประจำวันเพียง 34 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 20.61 ของจำนวนพาดหัวข่าวทั้งหมด ส่วนมติชน จำนวน 10 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 13.89 ทั้งนี้หนังสือพิมพ์ข่าวสดให้ความสำคัญในลักษณะการเสนอเป็น พาดหัวข่าวน้อยกว่ามติชน โดยข่าวสดเสนอเป็นพาดหัวข่าวธรรมดามากที่สุดมีจำนวน 72 ชิ้น คิดเป็น ร้อยละ 43.64 มติชนเสนอเป็นพาดหัวข่าวรองมากที่สุดมีจำนวน 34 ชิ้นหรือคิดเป็นร้อยละ 47.22 ของ จำนวนพาดหัวข่าวทั้งหมด

3. การให้ความสำคัญของภาพข่าวความรุนแรง

สำหรับการให้ความสำคัญของภาพข่าวนั้นพิจารณาจากการวัดขนาดปริมาณเนื้อที่เป็นตาราง นิ้วนั้น หนังสือพิมพ์ทั้งสองฉบับไม่ได้ให้ความสำคัญในการนำเสนอภาพข่าวความรุนแรงมากนัก โดย หนังสือพิมพ์ข่าวสดได้ให้ความสำคัญกับภาพข่าวความรุนแรงเช่นเดียวกับมติชน โดยข่าวสดส่วนใหญ่ นั้นนำเสนอภาพข่าวขนาดกลางหรือประมาณไม่เกินขนาด 6X6 นิ้ว (19-37 ตารางนิ้ว) มากที่สุดมี จำนวน 44 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 53.01 ของภาพข่าวเพศทั้งหมด ส่วนมติชนนั้นมีจำนวน 10 ชิ้น คิดเป็น ร้อยละ 58.82 อันดับรองลงมาของข่าวสดคือ ภาพขนาดเล็กหรือประมาณไม่เกินขนาด 4X4 นิ้ว จำนวน 34 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 40.96 ส่วนมติชนมีจำนวน 7 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 41.18

4. ประเภทของเนื้อหาข่าวความรุนแรง

หนังสือพิมพ์ทั้งสองฉบับได้นำเสนอข่าวความรุนแรงที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการกระทำทางร่างกายโดยใช้อาวุธหรืออุปกรณ์ใดๆเป็นจำนวนมากที่สุด โดยข่าวสดได้นำเสนอในปริมาณที่มากกว่ามติชน ทั้งนี้ข่าวสดมีจำนวน 113 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 68.48 ของข่าวความรุนแรงทั้งหมด ส่วนมติชนมีจำนวน 42 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 58.33 สำหรับประเภทของเนื้อหาความรุนแรงรองลงที่ข่าวสดเสนอคือการกระทำทางร่างกายโดยไม่ใช้อาวุธหรืออุปกรณ์ใดๆมีจำนวน 24 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 14.55 ในทางตรงกันข้ามเนื้อหาความรุนแรงที่มติชนเสนอรองลงมา คือ ข่าวการกระทำที่มาจากสาเหตุเพลิงไหม้ ภัยพิบัติต่างๆ มีจำนวน 9 ชิ้นหรือคิดเป็นร้อยละ 12.50 ของข่าวความรุนแรงทั้งหมด

5. ประเภทของเนื้อหาภาพข่าวความรุนแรง

หนังสือพิมพ์ข่าวสดได้มีการนำเสนอภาพข่าวความรุนแรงที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการกระทำทางด้านร่างกายของสิ่งมีชีวิตต่างๆโดยใช้อาวุธ หรืออุปกรณ์ต่างๆ มากที่สุดมีจำนวน 41 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 49.40 ของภาพข่าวความรุนแรงทั้งหมด รองลงมาเป็นข่าวที่มาจากกรกระทำทางร่างกายโดยไม่ใช้อาวุธหรืออุปกรณ์ใดๆ มีจำนวน 20 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 24.10 ส่วนมติชนนำเสนอภาพข่าวความรุนแรงที่มาจากกรกระทำทางร่างกายโดยไม่ใช้อาวุธหรืออุปกรณ์ใดๆ และภาพข่าวการกระทำที่มาจากอุบัติเหตุ มากที่สุดคือ มีจำนวน 5 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 29.41 อันดับรองลงมาคือ ภาพข่าวการกระทำที่มาจากเพลิงไหม้ ภัยพิบัติต่างๆ จำนวน 3 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 17.65 ของจำนวนภาพข่าวความรุนแรงทั้งหมด

6. ประเภทของข่าวความรุนแรง

ข่าวความรุนแรงที่นำเสนอในหนังสือพิมพ์ทั้งสองฉบับนั้นส่วนใหญ่นำเสนอเป็นข่าวอาชญากรรมมากที่สุด ทั้งนี้จะสังเกตได้ว่า ข่าวสดและมติชนนั้นนำเสนอประเภทของความรุนแรงเป็นข่าวอาชญากรรมในสัดส่วนที่มากกว่าข่าวประเภทอื่นๆ โดยข่าวสดมีจำนวน 128 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 77.58 มากกว่ามติชนมีจำนวน 44 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 61.11 ของข่าวความรุนแรงทั้งหมด อันดับรองลงมาคือข่าวอุบัติเหตุ โดยข่าวสดมีจำนวน 26 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 15.76 มติชนมีจำนวน 17 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 23.62 ส่วนที่เหลือนำเสนอเป็นข่าวประเภทอื่นมีสัดส่วนไม่ถึงร้อยละ 10 ของข่าวความรุนแรงทั้งหมด

7. ลักษณะสถานที่เกิดเหตุการณ์ในข่าวความรุนแรง

สำหรับหนังสือพิมพ์ทั้งสองฉบับนั้นจะไม่ระบุสถานที่เกิดเหตุในข่าวเลยนั้นน้อยมากคือ มติชนมีจำนวน 3 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 4.17 ของจำนวนข่าวความรุนแรงทั้งหมด ส่วนข่าวสดนั้นไม่มีข่าวใดที่ไม่ระบุสถานที่เกิดเหตุเลย ส่วนการระบุสถานที่เกิดเหตุส่วนใหญ่ของข่าวสดนั้นคือ กรุงเทพฯ จำนวน 83 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 50.30 สถานที่เกิดเหตุส่วนใหญ่ของมติชน คือ ภาคกลาง มีจำนวน 22 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 30.56 ของจำนวนข่าวความรุนแรงทั้งหมด

8. ลักษณะบุคคลที่ตกเป็นข่าวความรุนแรง

รายละเอียดของบุคคลที่ตกเป็นข่าวแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ ผู้ถูกกระทำและผู้ถูกกระทำ

ผู้กระทำในข่าวความรุนแรง

ผู้กระทำในข่าวความรุนแรง หมายถึง ผู้กระทำการทำร้ายไม่ว่าจะเป็นการฆ่า ทบ ตีขกต้อย ที่สามารถทำร้ายร่างกายของสิ่งมีชีวิตได้รับบาดเจ็บหรือตาย ตลอดจนผู้กระทำอุบัติเหตุต่างๆ เป็นต้น

จากการศึกษานั้นพบว่า หนังสือพิมพ์ส่วนใหญ่มีการระบุชื่อ นามสกุลและเพศของผู้กระทำในข่าวความรุนแรงมีสัดส่วนไม่ถึงร้อยละ 50 โดยข่าวสดมีการระบุชื่อและนามสกุล จำนวน 70 ชิ้นคิดเป็นร้อยละ 42.42 ของข่าวความรุนแรงทั้งหมด ส่วนมติชนมีจำนวน 21 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 29.17 สำหรับการระบุเพศหนังสือพิมพ์ทั้งสองฉบับได้ระบุในปริมาณมากที่สุดในการนำเสนอรายละเอียดของผู้ตกเป็นข่าว ทั้งนี้เพศชายจะเป็นผู้กระทำมากกว่าเพศหญิงโดยข่าวสดมีจำนวน 62 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 37.58 มติชนมีจำนวน 21 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 29.17 สำหรับการระบุรายละเอียดอื่นๆของหนังสือพิมพ์ทั้งสองฉบับ เช่น อายุ อาชีพ สถานที่ทำงาน ภูมิลำเนา ที่อยู่นั้น มีการระบุไม่ถึงร้อยละ 20 ของข่าวความรุนแรงทั้งหมด ทั้งนี้ข่าวสดของผู้ตกเป็นข่าวความรุนแรงส่วนใหญ่อายุประมาณ 21-30 ปี จำนวน 28 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 16.97 มติชนอายุประมาณ 31-40 ปี จำนวน 5 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 6.94 สำหรับอาชีพที่ระบุในข่าวความรุนแรงของข่าวสดคือ ตำรวจ จำนวน 11 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 6.67 มติชนคือ คนงานและลูกจ้างต่างๆมากที่สุด จำนวน 6 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 8.33 สถานที่ทำงานของข่าวสดส่วนใหญ่คือ สถานีตำรวจ มีจำนวน 6 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 3.64 มติชนคือ บริษัทต่างๆ จำนวน 3 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 4.17 และที่อยู่อาศัยของผู้กระทำในข่าวความรุนแรงส่วนใหญ่ของข่าวสดและมติชนคือ กรุงเทพฯ โดยข่าวสด จำนวน 12 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 7.27 มติชน จำนวน 4 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ

5.56 สำหรับภูมิฐานะผู้ตกเป็นข้าของข้าวดคือ ภาคกลาง จำนวน 3 ชั้น คิดเป็นร้อยละ 1.82 มติชนระบุมิฐานะเป็นคนต่างด้าวคือ พม่า จำนวน 2 ชั้น คิดเป็นร้อยละ 2.78

ผู้ถูกกระทำในข้าความรุนแรง

ผู้ถูกกระทำในข้าความรุนแรง หมายถึง ผู้ถูกกระทำไม่ว่าจะเป็นการถูกฆ่า ทุบ ตีชกค้อยที่ทำให้ได้รับบาดเจ็บหรือตาย ตลอดจนผู้ถูกจากกระทำอุบัติเหตุต่างๆ เป็นต้น

จากการศึกษานั้นพบว่า หนังสือพิมพ์ทั้งสองฉบับนั้นพบว่า มีการระบุชื่อและนามสกุลมีสัดส่วนเกินร้อยละ 50 ทั้งนี้ข้าวดมีจำนวน 128 ชั้นหรือคิดเป็นร้อยละ 77.58 ของข้าวดความรุนแรงทั้งหมด และมีมติชนมีจำนวน 54 ชั้น คิดเป็นร้อยละ 75.00 สำหรับการระบุเพศหนังสือพิมพ์ทั้งสองฉบับได้ระบุในปริมาณมากที่สุดในการนำเสนอรายละเอียดของผู้ตกเป็นข้า ทั้งนี้เพศชายจะเป็นผู้ถูกกระทำมากกว่าเพศหญิง โดยข้าวดและมติชนนำเสนอในปริมาณเท่าๆกัน คือ ข้าวดมีจำนวน 88 ชั้น คิดเป็นร้อยละ 53.33 มติชนมีจำนวน 42 ชั้น คิดเป็นร้อยละ 58.33 ส่วนอายุของผู้ถูกกระทำความรุนแรงนั้นส่วนใหญ่ของข้าวดและมติชนคือ อายุต่ำกว่า 15 ปี โดยข้าวด จำนวน 18 ชั้น คิดเป็นร้อยละ 10.91 มติชนจำนวน 10 ชั้น คิดเป็นร้อยละ 13.89 และอาชีพส่วนใหญ่ของข้าวดคือ การประกอบกิจการส่วนตัวจำนวน 18 ชั้น คิดเป็นร้อยละ 10.91 มติชนคือ เจ้าหน้าที่รัฐวิสาหกิจ จำนวน 11 ชั้น คิดเป็นร้อยละ 15.28 สำหรับการระบุรายละเอียดอื่นๆ เช่น สถานที่ทำงาน สถานที่ศึกษา ภูมิฐานะและที่อยู่ มีการระบุไม่ถึงร้อยละ 20 ของข้าวดความรุนแรงทั้งหมด ทั้งนี้สถานที่ทำงานของผู้ถูกกระทำในข้าวดคือ วัด จำนวน 13 ชั้น คิดเป็นร้อยละ 7.88 มติชนคือ สถานที่ราชการมากที่สุดจำนวน 16 ชั้น คิดเป็นร้อยละ 22.22 ส่วนที่อยู่อาศัยในข้าวดความรุนแรงส่วนใหญ่ของข้าวดและมติชนคือ กรุงเทพฯ โดยข้าวดมีจำนวน 15 ชั้น คิดเป็นร้อยละ 9.09 มติชนจำนวน 10 ชั้น คิดเป็นร้อยละ 13.89 สำหรับภูมิฐานะผู้ตกเป็นข้าของข้าวดคือ ภาคอีสาน จำนวน 3 ชั้น คิดเป็นร้อยละ 1.82 มติชนระบุมิฐานะเป็นคนอีสานเช่นเดียวกับข้าวดและคนต่างด้าวคือ อังกฤษ จำนวน 2 ชั้นเท่ากัน และคิดเป็นร้อยละ 2.78 ของข้าวดความรุนแรงทั้งหมด

สรุปผลการวิเคราะห์ภาษาในข่าวเกี่ยวกับเพศ

การวิเคราะห์ภาษาในข่าวเกี่ยวกับเพศนี้แบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 2 ส่วนหลักๆ ได้แก่ การวิเคราะห์การใช้คำแทน ภาพพจน์ต่างๆ การใช้คำสำนวน สุภาษิต คำพังเพยและลีลาการเขียน ผลการวิเคราะห์มีข้อสรุปในแต่ละส่วนดังนี้

1. การใช้คำแทน

สำหรับการใช้คำแทนในข่าวเกี่ยวกับเพศส่วนใหญ่พบว่า จะเป็นการใช้โดยการแสดงความหมายในพาดหัวข่าวและรายละเอียดของข่าว โดยการนำคำที่มีความหมายร่วมกันหรือคล้ายคลึงกันมาใช้ในข่าวเพื่อให้เกิดภาพได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้น ทั้งนี้ข่าวสดมีการใช้คำแทนมากกว่ามติชน โดยข่าวสดใช้คำที่มีความหมายรวม 3 คำได้แก่ ความหมายข่มขืน ความสัมพันธ์ฉันท์คู่สาวและการค้าหญิง ส่วนมติชนใช้ในความหมายข่มขืนความหมายเดียวเท่านั้น

2 การเปรียบเทียบความจริง

การแสดงความหมายโดยการเกินความจริง เพื่อเน้นความรู้สึกนั้นข่าวสดมีการใช้ในลักษณะความหมายในเชิงลบมากกว่า โดยใช้คำที่มีความหมายเชิงลบ 9 ความหมาย เช่น คดีสะเทือนขวัญ สักคมสุดวิปริต คดีสะเทือนสังคม นาทีทมิฬ เป็นต้น สำหรับมติชนนั้นไม่พบลักษณะการใช้คำพจน์เลย

ตัวอย่าง การเปรียบเทียบเกินความจริงในข่าวเกี่ยวกับเพศ คำว่า สักคมสุดวิปริต

... สักคมสุดวิปริตที่แท้ ค.ช.14 สติไม่ดี เป็นฆาตกรข่มขืน ม่านองแอร์ ...

(ข่าวสด 16 ส.ค. 39)

3. การใช้ภาพพจน์

3.1 นามนัย

สำหรับการแสดงความหมายโดยใช้นามนัยของข่าวเกี่ยวกับเพศนั้นพบว่า ส่วนใหญ่เกิดจากการนำคุณสมบัติเด่นส่วนใดส่วนหนึ่ง มาใช้เพื่อแทนความหมายทั้งหมดหรือการนำความหมายเดิมของคำๆ นั้นมาใช้สื่อความหมาย เพื่อแทนสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ทั้งนี้จากการศึกษาสามารถจำแนกการใช้คำในลักษณะนามนัยออกเป็น 9 กลุ่ม ทั้งนี้ข่าวสดมีการใช้นามนัยมากกว่ามติชน โดยข่าวสดสามารถแบ่ง

กลุ่มได้ 9 กลุ่ม ได้แก่ สมชานามผู้กระทำ สมชานามผู้ถูกระทำ สมชานามบุคคลทั่วไป สมชานามที่ไ้เรียกเชื้อชาติ,ภูมิลำเนา,ที่อยู่ สมชานามของกลุ่มหรือแก๊งต่างๆ สมชานามที่ไ้เรียกพวกกรักร่วมเพศ สมชานามที่ไ้เรียกอวัยวะเพศ สมชานามที่ไ้เรียกเหตุการณ์หรือสถานการณ์และสถานที่ ส่วนมดิชนสามารถจัดกลุ่มได้เพียง 2 กลุ่ม ได้แก่ สมชานามผู้กระทำ สมชานามที่ไ้เรียกสถานที่

ตัวอย่าง การใช้สมชานามที่ไ้เรียกผู้กระทำในข่าวเกี่ยวกับเพศเช่น แม่ใจยักษ์ ไอ้หิน

“ แม่ใจยักษ์ป้องกันไอ้หินฆ่าข่มขืนลูก ”

(ข่าวสด 18 ก.พ. 39)

1.2 อุปมา

การแสดงควมหายในเชิงอุปมาที่พบในหนังสือพิมพ์ทั้งสองนั้นเป็นการใช้ในลักษณะการนำเอาอุปนิสัยของสิ่งมีชีวิตที่ไม่ใช่มนุษย์ไปเปรียบเทียบกับกรกระทำของมนุษย์ เพื่อให้เกิดภาพพจน์ชัดเจนมากขึ้น เช่น ... มาตกรโหดทิ้งร่องรอยข่มขืนสุดทารุณราวกับสัตว์ป่า ... (ข่าวสด 7 ก.ค. 39)

4. ลีลาการเขียน

ลักษณะของลีลาการเขียนข่าวเกี่ยวกับเพศของหนังสือพิมพ์ทั้งสองฉบับพบว่า มีลีลาการเขียนที่ไ้รายละเอียดของเหตุการณ์ในข่าวอย่างชัดเจน เช่น การนำเสนอข่าวข่าวไ้เห็นภาพที่สอไปในเชิงอนาจารทางเพศไม่ว่าจะเป็นวิธีการข่มขืน การใช้คำพูดที่สอไปในทางชี้ชวนให้เกิดอารมณ์ทางเพศ เป็นต้น

จากการวิเคราะห์การใช้ภาษาในข่าวเกี่ยวกับเพศของหนังสือพิมพ์ข่าวเปรียบเทียบกับมดิชนพบว่า หนังสือพิมพ์ข่าวสคไ้ภาษาที่เร้าอารมณ์มากกว่ามดิชนไม่ว่าจะเป็นการใช้คำแทน การเปรียบเทียบเกินจริง การใช้ภาพพจน์ในลักษณะของนามนัย อุปมา ตลอดจนลักษณะลีลาการเขียน เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อนั่นความรู้สึกให้เกิดภาพพจน์ที่ชัดเจนยิ่งขึ้น โดยข่าวสคมีการใช้คำที่มีความหมายร่วมกัน 3 ความหมาย เช่น ข่มขืน ความสัมพันธ์ฉันท์คู่สาวและการค้าผู้หญิง ส่วนมดิชนมีเพียง 1 ความหมาย ได้แก่ ข่มขืน สำหรับการใช้นามนัยนั้นเกิดจากการนำคุณสมบัติเด่นส่วนใดส่วนหนึ่ง มา

ใช้เพื่อแทนความหมายทั้งหมด ทั้งนี้ข่าวสดสามารถจัดกลุ่มได้ 9 ความหมาย ส่วนมติชนมีเพียง 2 ความหมาย ได้แก่ สมณานามผู้กระทำและสมณานามที่ใช้เรียกสถานที่ ส่วนการเปรียบเทียบกินความจริงและอุปมาในข่าวเกี่ยวกับเพศพบว่า ข่าวสดใช้การเปรียบเทียบกินความจริงและอุปมามากกว่ามติชนเช่นกัน โดยข่าวสดใช้คำเกินจริงที่มีความหมายเชิงลบ 9 คำและใช้อุปมาเพียง 1 ครั้ง มติชนไม่พบการใช้ข้อติพจน์และอุปมาเลย

สรุปผลการวิเคราะห์ภาษาในข่าวความรุนแรง

การวิเคราะห์ภาษาในข่าวความรุนแรงแบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 3 ส่วนหลักๆ ได้แก่ การวิเคราะห์การใช้คำแทน ภาพพจน์ต่างๆ สุภาษิต สำนวน คำพังเพย และลีลาการเขียน ผลการวิเคราะห์มีข้อสรุปในแต่ละส่วนดังนี้

1. การใช้คำแทน

ข่าวสดนำเสนอคำที่มีความร่วมกันมากกว่ามติชน เช่น การใช้คำแทนความหมายร่วมกันของคำว่า ยิง ที่พบในข่าวสด มีจำนวน 7 คำ ได้แก่ เป่า ชัด ดวล กระทบน้ำ รั่ว กราด ชัลโว ส่วนมติชนมีจำนวน 5 คำ ได้แก่ ชัด ระเบิด สาด กระทบน้ำ ลั่น

2. การเปรียบเทียบความจริง

ในการเปรียบเทียบกินความจริงในข่าวความรุนแรงส่วนใหญ่ ผู้เขียนข่าวมักจะใช้คำที่มีความหมายรุนแรงเร้าอารมณ์ เพื่อให้ผู้อ่านเห็นภาพพจน์และยังสร้างความเร้าใจ น่าตื่นเต้น ซึ่งคำที่พบได้แก่คำว่า เสียชีวิตจมกองเลือด เลือดโชก เลือดพุ่งกระชูด คดีสะเทือนโลก เลือดท่วมตัว นาทิเลือด นาทิหมิพ เหตุระทึกขวัญ เป็นต้น ทั้งนี้ข่าวสดมีการใช้คำประเภทนี้มากกว่ามติชน โดยมติชนมีเพียง 3 คำ ในขณะที่ข่าวดังกล่าวมีทั้งหมด 20 คำ

ตัวอย่าง การเปรียบเทียบกินความจริงในข่าวความรุนแรง คำว่า เลือดท่วมตัว

... ช่วงนั้นไม่รู้ว่าลูกถูกยิงเห็นกระจกด้านหน้าคนขับรถแตกและมีเสียงเลือดลุดตามมา แต่ไม่ดังพอหันไปดูลูกก็พบเลือดท่วมตัวแล้ว ...

(ข่าวสด 16 ส.ค. 39)

3. การใช้ภาพพจน์

1.1 นามนัย

สำหรับการแสดงความหมายโดยใช้นามนัยของข้อความรุนแรงนั้นพบว่า ส่วนใหญ่เกิดจากการนำคุณสมบัติเด่นส่วนใดส่วนหนึ่ง มาใช้เพื่อแทนความหมายทั้งหมดหรือการนำความหมายเดิมของคำๆ นั้นมาใช้สื่อความหมาย เพื่อแทนสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ทั้งนี้จากการศึกษาสามารถจำแนกการใช้คำในลักษณะนามนัยออกเป็น 9 กลุ่ม ทั้งนี้ชาวสคมีการใช้นามนัยมากกว่ามติชน โดยชาวสคสามารถแบ่งกลุ่มได้ 9 กลุ่ม ได้แก่ สมชานามผู้กระทำ สมชานามผู้ถูกกระทำ สมชานามบุคคลต่างๆ ไป สมชานามที่ใช้เรียกเชื้อชาติ, ภูมิภาค, ที่อยู่ สมชานามของกลุ่มหรือแก๊งต่างๆ สมชานามวัตถุสิ่งของ สมชานามอวัยวะ สมชานามที่ใช้เรียกเหตุการณ์หรือสถานการณ์และสถานที่ ส่วนมติชนสามารถจัดกลุ่มได้เพียง 7 กลุ่ม ได้แก่ สมชานามผู้กระทำ สมชานามผู้ถูกกระทำ สมชานามบุคคลต่างๆ ไป สมชานามของกลุ่มหรือแก๊งต่างๆ สมชานามที่ใช้เรียกเชื้อชาติ, ภูมิภาค, ที่อยู่ สมชานามที่ใช้เรียกเหตุการณ์

ตัวอย่าง การใช้สมชานามที่ใช้เรียกผู้กระทำในข้อความรุนแรง เช่น สิบล้อตีนผี

“ สิบล้อตีนผีซึ่งชนหลบหนีตามระเบียบ ”

(ชาวสค 20 พ.ศ. 39)

1.2 บุคลาธิษฐาน

การแสดงความหมายโดยใช้บุคลาธิษฐานในหนังสือพิมพ์ทั้งสองฉบับเป็นการเปรียบเทียบโดยการนำเอาสิ่งไม่มีชีวิตหรือมีชีวิต แต่ไม่ใช่คนมากล่าวราวกับเป็นคน ทั้งนี้อาจกำหนดบทบาทและฐานะให้สรรพสิ่งเหล่านั้นทั้งรูปธรรมและนามธรรมกระทำจนดูประหนึ่งว่าเป็นคน เช่น การเปรียบเทียบไฟ (พระเพลิง) ที่ไหม้บ้านคนนั้นเกิดจากอารมณ์โกรธของไฟ การใช้บุคลาธิษฐานในข้อความรุนแรงนี้พบในมติชนมากกว่าชาวสค

1.3 อุปมา

การใช้อุปมาแสดงความหมายนั้นมีการใช้น้อยมากในหนังสือพิมพ์และส่วนใหญ่พบจากรายละเอียดของข่าว ทั้งนี้เพราะการใช้อุปมาเป็นเปรียบเทียบที่เหมือนกันโดยมีคำเชื่อมโยง เช่น คำว่า ปาน ราว ประหนึ่ง เพียง เทียม เป็นต้น ซึ่งประโยคที่ใช้มักมีความยาวมาก ดังนั้นจึงไม่เหมาะสำหรับใช้ในการพาดหัวข่าว โดยข่าวมีเพียง 2 ครั้ง ส่วนมติชนไม่พบการใช้อุปมาเลย

4. สำนวน สุภาษิต คำพังเพย

การใช้สำนวน สุภาษิตและคำพังเพยในข่าวความรุนแรงส่วนใหญ่เป็นการแสดงความหมาย โดยการใช้นำนวน สุภาษิต คำพังเพยที่มีความหมายเป็นที่เข้าใจกันอยู่แล้วมาเปรียบเทียบกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น เพื่อให้เกิดภาพพจน์ที่ชัดเจนมากขึ้น ทั้งนี้หนังสือพิมพ์ข่าวสดมีการใช้สุภาษิต สำนวน คำพังเพย ที่มีความหมายในเชิงลบและเชิงเปรียบเทียบมากกว่ามติชน โดยมติชนพบการใช้สำนวน สุภาษิต คำพังเพยในเชิงลบ ได้แก่ เกลือเป็นหนอน และเชิงเปรียบเทียบได้แก่ เป็นหูเป็นตาและผ่อนหนักเป็นเบา

ตัวอย่าง การใช้ในความหมายเชิงลบ

“... แะนะนำนาชาติอย่าชกศึกเข้านาน ...”

(ข่าวสด 5 ก.ย. 39)

5. ลีลาการเขียน

ทั้งข่าวสดและมติชนมีลีลาการเขียนที่บรรยายให้เห็นวิธีการและการกระทำที่เกิดขึ้นในข่าว ไม่ว่าจะเป็นการนำเสนอวิธีการก่ออาชญากรรม เช่น การทำร้ายร่างกาย การฆ่า การใช้คำพูดในที่ส่อไปทางชั่วให้เกิดการทำร้ายร่างกาย เป็นต้น

จากการวิเคราะห์การใช้ภาษาในข่าวความรุนแรงของหนังสือพิมพ์ข่าวสดเปรียบเทียบกับมติชนพบว่า หนังสือพิมพ์ข่าวสดใช้ภาษาที่เร้าใจและรุนแรงมากกว่ามติชน โดยข่าวสดมี 19 ความหมาย ซึ่งความหมายที่มติชนไม่ได้ใช้ ได้แก่ การทำให้ขาด ทำให้เป็นรูด้วยของมีคม การต่อสู้ เป็นต้น ส่วนมติชนภาพพจน์ในลักษณะอุปสรรคของคำที่มีความหมายร่วมกันทั้งหมด 9 ความหมาย ส่วนการใช้ภาษานั้นพบข่าวสดมีการใช้มากกว่ามติชน 2 ความหมาย ได้แก่ สมญานามที่ใช้เรียกอวัยวะ และสมญานามที่ใช้เรียกวัดดู สิ่งของ สำหรับการใช้อธิพจน์ข่าวสดใช้มากกว่ามติชน ทั้งนี้มติชนมีเพียง 3 คำ ส่วนข่าวสดมี 21 คำ การใช้บุคลาธิษฐาน อุปมา และสำนวน สุภาษิต คำพังเพยนั้นพบว่าข่าวสดนำเสนอมากกว่ามติชนเช่นเดียวกัน

สรุปผลการสัมภาษณ์บรรณาธิการข่าวและหัวหน้าข่าว

กระบวนการคัดเลือกและนำเสนอข่าวเกี่ยวกับเพศและความรุนแรง

หนังสือพิมพ์ทั้งสองฉบับมีกระบวนการคัดเลือกและนำเสนอข่าวที่คล้ายคลึงกัน คือ เริ่มจากการคัดเลือกข่าวที่ส่งมาจากผู้สื่อข่าวประจำหรือผู้สื่อข่าวตระเวน โดยการคัดเลือกข่าวที่โต๊ะข่าวที่เห็นว่ามีคุณค่าแก่การนำเสนอ ข่าวที่มีผลกระทบต่อคนในสังคมส่วนรวม ข่าวที่สะท้อนขวัญ ตลอดจนข่าวที่น่าสนใจ เป็นต้น ซึ่งคุณค่าข่าวที่กล่าวมาข้างต้นนี้หนังสือพิมพ์แต่ละฉบับอาจจะมีลักษณะต่างในการพิจารณาที่แตกต่างกันแล้วนโยบายหรือธรรมเนียมปฏิบัติของแต่ละหนังสือพิมพ์

จากการศึกษาแนวทางในการคัดเลือกข่าวของหนังสือพิมพ์ข่าวสดพบว่า ถ้าข่าวที่จะเป็นถูกเสนอให้เป็นข่าวนำประจำวันและข่าวในหน้าหนึ่งนั้นต้องเป็นข่าวที่มีผลกระทบต่อสังคม กระหอบต่อคนส่วนมาก สะท้อนขวัญ มีความเด่นในตัวเอง เป็นต้น จากนั้นบรรณาธิการข่าวแต่ละประเภทจะคัดเลือกข่าวที่มีคุณสมบัติเหล่านั้นเข้าที่ประชุมข่าวเพื่อคัดเลือกข่าวลงในหน้าหนึ่ง ซึ่งการประชุมข่าวจะมีการประชุมทุกวัน โดยที่ประชุมจะเป็นผู้ประเมินจุดเด่นและจุดด้อยของแต่ละข่าวว่า ข่าวใดบ้างที่มีความสำคัญและข่าวใดเป็นที่ยอมรับของที่ประชุม ข่าวนั้นก็ได้รับการคัดเลือกลงในหน้าหนึ่งแต่ละวัน

ส่วนมติชนก็มีนโยบายในการนำเสนอข่าวเพศและความรุนแรงเช่นเดียวกับข่าวสดว่า ข่าวแต่ละข่าวนั้นมีคุณค่าในตัวของมันเอง โดยเฉพาะการนำเสนอข่าวเกี่ยวกับเพศและความรุนแรงในหน้าหนึ่งนั้น จะพิจารณาข่าวที่มีผลกระทบต่อความรู้สึกของคน เหตุการณ์นั้นอยู่ในความสนใจของผู้อ่านหรือหรือไม่ ตลอดจนเหตุการณ์นั้นสามารถเตือนสติหรือสามารถเป็นอุทาหรณ์ได้

สำหรับการนำเสนอข่าวเกี่ยวกับเพศและความรุนแรงของหนังสือพิมพ์ทั้งสองฉบับนั้น คล้ายคลึงกันคือ ไม่มีการให้น้ำหนักหรือกำหนดสัดส่วนที่ตายตัวในการพิจารณาว่าจะลงในหน้าหนึ่ง แต่อยู่กับเหตุการณ์แต่ละวันว่า ข่าวที่เกิดขึ้นข่าวเป็นข่าวใหญ่มากน้อยแค่ไหน มีผลกระทบต่อคนส่วนมากหรือไม่ อย่างไร

ปัจจัยที่มีส่วนกำหนดการนำเสนอข่าวเกี่ยวกับเพศและความรุนแรง

การนำเสนอข่าวเกี่ยวกับเพศและความรุนแรงในหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์ในปัจจุบันเป็นผลมาจากปัจจัยหลายประการที่เข้ามามีส่วนรวมในการกำหนดลักษณะการนำเสนอ ปัจจัยดังกล่าวได้แก่ นโยบายเชิงศีลธรรม จรรยาบรรณ นโยบายของหนังสือพิมพ์ นโยบายการตลาด นโยบายด้านกฎหมายและนโยบายเรื่องสิทธิการรับรู้ (Right to know) และสิทธิส่วนบุคคล (Right for privacy)

1. นโยบายเชิงศีลธรรม จรรยาบรรณ

นโยบายด้านศีลธรรมและจรรยาบรรณ ถือว่ามีส่วนสำคัญมากสำหรับหนังสือพิมพ์ สำหรับข่าวสดการพิจารณาโดยนโยบายนี้ที่ประชุมข่าวจะเป็นผู้กำหนดขึ้นและเมื่อเกิดเหตุการณ์ขึ้นมาที่ประชุมต้องพิจารณาเป็นอันดับแรก การพิจารณานั้นในกรณีที่เหยื่อเป็นผู้เสียหายจะไม่มีการใช้ชื่อจริงและนามสกุลจริง ทั้งนี้รวมถึงที่อยู่ สถานที่ทำงาน สถานที่ศึกษา แต่บางครั้งสำหรับสถานที่ทำงานและสถานที่ศึกษานั้นอาจจะมีการนำเสนอ แต่เป็นการนำเสนอในลักษณะกว้างๆ เช่น สถานที่ศึกษาย่านประชาชื่น เป็นต้น ส่วนเรื่องของสถานที่เกิดเหตุที่หนังสือพิมพ์ทั้งสองฉบับมีความคิดเห็นพ้องกันว่า ควรนำเสนอ เพราะจะเป็นประโยชน์แก่ผู้อ่านและบุคคลที่เกี่ยวข้องจะหามาตรการแก้ไข แต่อย่างไรก็ตามถ้าหากต้องพิจารณาระหว่างการนำเสนอและไม่นำเสนอ นั้น หนังสือพิมพ์ทั้งสองฉบับมีความคิดเห็นตรงกันว่า จะนำเสนอข่าวนั้น แม้จะมีผลกระทบในแง่ศีลธรรมจรรยาบรรณบ้าง แต่จะพิจารณาเป็นกรณีๆ เพราะหนังสือพิมพ์มีหน้าที่ในการรายงานข้อเท็จจริงให้สังคมได้รับทราบ

2. นโยบายด้านข่าวของหนังสือพิมพ์

นโยบายของหนังสือพิมพ์แต่ละฉบับนั้น ถือว่ามีส่วนกำหนดการคัดเลือกและนำเสนอข่าว เพราะหนังสือพิมพ์ที่เน้นข่าวประเภทใดมาก ก็มักจะนำเสนอข่าวประเภทนั้นเป็นข่าวในหน้าหนึ่งมากกว่าข่าวประเภทอื่นๆ ทั้งนี้ข่าวสดเป็นหนังสือพิมพ์แนวประชานิยมหรือแนวตลาด ไม่ได้นำเสนอเฉพาะข่าวอาชญากรรมเพียงอย่าง แต่เน้นเสนอข่าวที่มีผลกระทบต่อสังคมและนำเสนอเป็นข่าวเจาะส่วนมาก ส่วนมติชนนั้นเป็นหนังสือพิมพ์แนวคุณภาพเน้นการเสนอข่าวที่มีเนื้อหาสาระหนัก เช่น ข่าวการเมือง เศรษฐกิจ การศึกษา เป็นต้น แต่ข่าวเกี่ยวกับเพศและความรุนแรงนั้นก็นำเสนอ ถ้าข่าวนั้นมีผลกระทบต่อคนในสังคมและข่าวนั้นน่าสนใจและมีคุณค่าข่าว

3. นโยบายการตลาด

ถ้าพิจารณาในแง่การตลาด สำหรับการนำเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์ทั้งสองฉบับนั้นยอมที่จะได้ชื่อว่า ตกข่าว เพราะถ้าการเสนอนั้นต้องไปละเมิดสิทธิส่วนบุคคลและทำให้ศีลธรรมจรรยาบรรณต้องเสียไป ตลอดจนทำให้หนังสือพิมพ์ต้องหมดความน่าเชื่อถือในสายตาผู้อ่าน

4. นโยบายด้านกฎหมาย

นโยบายด้านนี้ถือเป็นปัจจัยที่สำคัญมาก โดยเฉพาะกฎหมายหมิ่นประมาทและการละเมิด แต่บางครั้งหนังสือพิมพ์ก็จำเป็นต้องเสี่ยงกับประเด็นนี้ เพราะต้องการนำเสนอข่าว เพื่อไปเปิดประเด็นในศาล แต่อย่างไรก็ตามกฎหมายก็ยังถือว่าเป็นกรอบในการทำงานของหนังสือพิมพ์ที่ห้ามไม่ให้หนังสือพิมพ์เสนอข่าวล่วงละเมิดสิทธิส่วนบุคคลของผู้อื่น แต่หนังสือพิมพ์ก็ไม่ละเลยหน้าที่ในการรายงานเหตุการณ์ ข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นในสังคมให้ประชาชนได้รับทราบ

5. นโยบายเรื่องสิทธิการรับรู้และสิทธิส่วนบุคคล

ประเด็นสิทธิส่วนบุคคลถือว่าเป็นประเด็นสำคัญสำหรับหนังสือพิมพ์ แต่ไม่เป็นประเด็นหลัก เพราะภาระหน้าที่หลักของหนังสือพิมพ์ คือ การรายงานข้อเท็จจริงแก่สังคม อีกทั้งถ้าบุคคลผู้ตกเป็นข่าวนั้นเป็นบุคคลสาธารณะ บางครั้งบุคคลนั้นก็ต้องยอมในการสูญเสียสิทธิส่วนบุคคลบ้าง แต่สิ่งสำคัญที่สุดในการพิจารณานำเสนอข่าว คือการหาความพอดีให้ได้ระหว่างสิทธิส่วนบุคคลและสิทธิในการรับรู้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับวิธีการนำเสนอว่าควรนำเสนออย่างไรของแต่ละหนังสือพิมพ์

แนวทัศนะในการใช้ภาษาในข่าวเกี่ยวกับเพศและความรุนแรง

หนังสือพิมพ์ทั้งสองฉบับเชื่อว่า การใช้ภาษาของหนังสือพิมพ์นั้น บางครั้งก็จำเป็นต้องใช้ภาษาพิพากษาบุคคลผู้ตกเป็นข่าว ถ้าบุคคลนั้นกระทำความผิดจริงและความผิดนั้นร้ายแรง ส่วนการที่หนังสือพิมพ์ทำให้ภาษาไทยวิบัตินั้นเป็นเรื่องไม่จริง เพราะเชื่อว่าภาษาต้องมีการปรับปรุง งดกษย ถ้าคำไม่ดีไม่เหมาะสม คำนั้นก็ตายไปเองในที่สุด ถือว่าไม่เป็นการทำลายภาษา อีกทั้งภาษาบางอย่างมีการดัดแปลงและข้อสำคัญหนังสือพิมพ์อยู่ในกระแสสังคม สำหรับการใชภาษาแสลงหรือภาษาคะนองนั้น ถือว่าไม่เป็นการทำลายภาษาเช่นกัน เพราะหนังสือพิมพ์ต้องเท่าทันภาษาสังคมและภาษาวัยรุ่น ถ้าหนังสือพิมพ์ไม่รู้จัก ใชไม่เป็นนันไม่ได้ เพราะเป็นการดึงภาษาสังคมเข้ามาเพื่อไม่ให้หนังสือพิมพ์ตก

สมัย ส่วนเรื่องการใช้ภาษาที่หวิือหวเราารมณั เพราะถือว่าเป็นศิลปะอย่างหนึ่งในการพาดหัวข่าว และนำเสนอข่าว แต่การเขียนนั้นต้องอยู่บนพื้นฐานข้อเท็จจริงเป็นหลักเป็นสำคัญ

การอภิปรายผล

ผลการวิจัยทั้งส่วนการวิเคราะห์เนื้อหาและการสัมภาษณ์ได้พบประเด็นที่น่าสนใจหลายประการซึ่งสามารถนำมาอภิปรายดังนี้

การนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับเพศและความรุนแรง

จากการศึกษาเนื้อหาเกี่ยวกับเพศที่นำเสนอในหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์ข่าวสดกับมติชนพบว่า ข่าวสดได้นำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับเพศและความรุนแรงมากกว่ามติชน ทั้งนี้เป็นไปตามสมมุติฐานการวิจัย โดยข่าวสดมีการเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับเพศ จำนวน 30 ชิ้น ตลอดปี พ.ศ. 2539 หรือเฉลี่ยประมาณเดือนละ 3 ชิ้น และคิดเป็นร้อยละ 4.26 ของจำนวนชิ้นข่าวทั้งหมด ส่วนมติชนพบว่า มีการนำเสนอเพียง 11 ชิ้นหรือเฉลี่ยเดือนละประมาณ 1 ชิ้นและคิดเป็นร้อยละ 3.65 ของจำนวนชิ้นข่าวทั้งหมด สำหรับข่าวความรุนแรงนั้นพบว่า ข่าวสดนำเสนอข่าวความรุนแรงมากกว่ามติชนเช่นเดียวกับการนำเสนอข่าวเกี่ยวกับเพศ ทั้งนี้ข่าวสดเสนอข่าวความรุนแรง จำนวน 165 ชิ้นหรือเฉลี่ยประมาณเดือนละ 14 ชิ้นและคิดเป็นร้อยละ 23.24 หรือเกือบ 1 ใน 4 ส่วน ของจำนวนชิ้นข่าวทั้งหมด มติชนมีการนำเสนอเพียง 72 ชิ้นหรือเฉลี่ยประมาณเดือนละ 6 ชิ้นและคิดเป็นร้อยละ 10.98 ของจำนวนชิ้นข่าวทั้งหมด และหากพิจารณาจากการนำเสนอเนื้อหาของหนังสือพิมพ์ทั้งสองฉบับนั้นพบว่าสอดคล้องกับการแบ่งประเภทหนังสือพิมพ์ของนักวิชาการวารสารศาสตร์ที่ได้แบ่งลักษณะของหนังสือพิมพ์ออกเป็น 2 ประเภท คือ หนังสือพิมพ์แนวประชานิยมที่เน้นการเสนอข่าวประเภทเร้าอารมณ์ผู้อ่าน (Sensational) เช่น ข่าวอาชญากรรม ข่าวภัยพิบัติต่างๆ ข่าวที่เกี่ยวข้องกับเพศ ข่าวบุคคล ตลอดจนข่าวความขัดแย้งและความรุนแรงต่างๆ ข่าวลักษณะนี้บางที่เรียกว่า ข่าวเบา (Soft News) และอีกประเภทหนึ่งคือ หนังสือพิมพ์แนวคุณภาพที่มีลักษณะการเสนอเนื้อหาเน้นหนักข่าวประเภทหนัก (Hard News) เช่น ข่าวเศรษฐกิจ การเมือง สังคม การศึกษา ข่าวประเภที่มุ่งสนองความรู้ ความคิดเห็นเป็นสำคัญและมีรูปแบบที่ไม่หวิือหวเราารมณัเหมือนหนังสือพิมพ์ประชานิยม มีลักษณะค่อนข้างจริงจังมากกว่า

หัวหน้าข่าวหนังสือพิมพ์ข่าวสด นายสุริวงษ์ เอื้อปฎิภาณ กล่าวเสริมข้อมูลวิจัยนี้ว่า ข่าวสดมีแนวนโยบายที่ชัดเจน คือ เป็นหนังสือพิมพ์แนวตลาดหรืออาจกล่าวได้ว่าเป็นหนังสือพิมพ์ที่ลงเป้าหมายชาวบ้าน แต่ปัญหาที่เกิดขึ้นคือจะทำอย่างไรจะเข้าถึงชาวบ้านและสามารถเสนอสิ่งที่มีประโยชน์ให้แก่วกเขาได้มากที่สุดไปพร้อมๆกัน สำหรับการเสนอข่าวชาวบ้านนั้นไม่ใช่การมุ่งเน้นเสนอข่าวอาชญากรรม ข่าวเพศหรือข่าวความรุนแรงเท่านั้น แต่มุ่งเสนอข่าวที่มีผลกระทบต่อสังคมในลักษณะข่าวเจาะมากกว่า ส่วนมติชนนั้นนายสมหมาย ปาริจฉัตต์ บรรณาธิการบริหาร กล่าวว่า เป็นหนังสือพิมพ์แนวคุณภาพคือ เน้นเสนอข่าวหนัก แต่จะแยกให้ออกจากข่าวเบา โดยเด็ดขาดไม่ได้ มติชนนั้นนำเสนอเนื้อหาที่มีสาระหนัก เช่น ข่าวการเมือง เศรษฐกิจ การศึกษา เป็นต้น แต่ก็นำเสนอข่าวเพศและความรุนแรงด้วย ถ้าข่าวๆนั้นน่าสนใจ มีผลกระทบต่อคนในสังคม

ดังนั้นผลการวิจัยครั้งนี้สามารถสรุปได้ว่า หนังสือพิมพ์ข่าวสดในฐานะที่เป็นหนังสือพิมพ์แนวประชานิยมได้นำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับเพศและความรุนแรงมากกว่าหนังสือพิมพ์มติชนในฐานะที่เป็นหนังสือพิมพ์แนวคุณภาพ

แต่อย่างไรก็ตามเป็นที่น่าสังเกตว่า หนังสือพิมพ์ทั้งสองฉบับนำเสนอข่าวเกี่ยวกับเพศมีสัดส่วนไม่ถึงร้อยละ 5 เมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนชิ้นข่าวทั้งหมดที่นำเสนอในหน้าหนึ่ง โดยข่าวสดมีจำนวน 30 ชิ้นหรือเฉลี่ยประมาณเดือนละ 3 ชิ้นและคิดเป็นร้อยละ 4.26 ของจำนวนชิ้นข่าวทั้งหมด (710 ชิ้น) มติชนมีจำนวน 11 ชิ้นหรือเฉลี่ยประมาณเดือนละ 1 ชิ้นและคิดเป็นร้อยละ 3.65 ของจำนวนชิ้นข่าวทั้งหมด (656 ชิ้น) ซึ่งเป็นที่น่าสังเกตว่า ทำไมข่าวเกี่ยวกับเพศจึงมีปริมาณนำเสนอค่อนข้างน้อย จากการตรวจสอบการเสนอข่าวในช่วงที่ศึกษาวิจัยพบว่า ข่าวความรุนแรงทางเพศ เช่น การข่มขืนถูกนำเสนอมากในเดือนกรกฎาคม สิงหาคมและกันยายน เพราะมีคดีช่วงนั้นชุกชุมต่อเนื่องกัน แต่งานวิจัยนี้ศึกษาโดยเลือกวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเป็นระบบ (Systematic Random Sampling) ตามวันในแต่ละสัปดาห์โดยใช้วันที่ 1 มกราคม 2539 เป็นตัวต้นแล้วนับ 4 ไปเรื่อยๆจนครบวันที่ 31 ธันวาคม 2539 ดังนั้นทำให้ได้ตัวอย่างหนังสือพิมพ์กระจายตลอดช่วงเวลาที่ทำการศึกษาและไม่กระจุกตัวอยู่ในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง ด้วยเหตุนี้ข่าวเกี่ยวกับเพศที่ปรากฏในหนังสือพิมพ์ทั้งสองฉบับจึงควมีปริมาณน้อยผิดปกติ

จากการที่ช่วงเดือนกรกฎาคม สิงหาคมและกันยายนหนังสือพิมพ์ทั้งสองฉบับมีการนำเสนอข่าวเกี่ยวกับเพศปริมาณมากในช่วงนั้น โดยเฉพาะข่าวข่มขืนเด็ก เช่น กรณีข่มขืนน้องนุ่น น้องแอร์ น้องอ้อม เป็นต้น นายเจตนา จนิต หัวหน้าข่าวหนังสือพิมพ์มติชน กล่าวว่า แม้ว่าเราจะเป็นหนังสือพิมพ์ที่เน้นเสนอข่าวหนัก แต่มติชนก็เสนอข่าวโดยยึดสังคมเป็นหลัก สำหรับข่าวข่มขืนเด็กนี้เป็นข่าวที่สะท้อนขวัญ ดังนั้นเราจำเป็นต้องเสนอข่าวนี เพราะข่าวนีมีคุณค่าความเป็นข่าวสูง อีกทั้งมาตรการโหดเหี้ยมมากที่ข่มขืนแม่กระทั่งเด็ก เพื่อย้ำเตือนให้ผู้ปกครองตระหนักว่าการส่งลูกไปโรงเรียนในปัจจุบันนั้น โรงเรียนให้ความสำคัญคุ้มครองเด็กแค่ไหนและควรมีมาตรการอย่างไรในการแก้ไข ด้านนายสุริวงส์ เอื้อปฎิภาณ หัวหน้าข่าวหนังสือพิมพ์ข่าวสด กล่าวว่า ข่าวข่มขืนเด็กที่ถูกนำเสนอบ่อยในหน้าหนังสือพิมพ์ช่วงนี้อาจมีเรื่องของแฟนหรือการเลียนแบบเข้ามาเกี่ยวข้องก็ได้ หนังสือพิมพ์อาจสร้างแฟนแต่ก็ไม่ใช่ทั้งหมด การเสนอข่าวข่มขืนอาจก่อให้เกิดพฤติกรรมเลียนแบบ แต่หนังสือพิมพ์ไม่ใช่ปัจจัยหลัก เช่น กรณีข่าวข่มขืนน้องอ้อม หนังสือพิมพ์ต้องเลือกระหว่างการเสนอแล้วอาจก่อให้เกิดพฤติกรรมเลียนแบบและการเสนอข่าวเพื่อให้คนในสังคมได้รับรู้หนังสือพิมพ์เลือกที่จะเสนอให้สังคมได้รับรู้ อีกทั้งข่าวนีเป็นข่าวที่สะท้อนขวัญที่เกิดขึ้นกับเด็ก ดังนั้นเมื่อมีข่าวประเภทนี้เกิดขึ้น หนังสือพิมพ์ต้องนำเสนอให้คนได้รับรู้ เพราะเป็นหน้าที่หลักของหนังสือพิมพ์

การนำเสนอรายละเอียดของผู้ตกเป็นข่าวเกี่ยวกับเพศและความรุนแรง

ในการนำเสนอข่าวเกี่ยวกับเพศและความรุนแรงนั้น สิ่งที่ต้องมวลชนทุกคนควรตระหนักให้มากที่สุดคือ การนำเสนอข้อมูลของผู้ตกเป็นข่าว เพราะถ้าหากหนังสือพิมพ์ขาดความรับผิดชอบในการนำเสนอข่าวแล้วผลกระทบที่เกิดขึ้นต้องตกอยู่กับผู้ตกเป็นข่าว โดยเฉพาะผู้เสียหายหรือผู้ถูกระทำตลอดจนผู้เห็นเหตุการณ์ในข่าวไม่ว่าจะเป็นทางตรงหรือทางอ้อม เช่น การนำเสนอชื่อและนามสกุลของผู้ถูกข่มขืนที่เสียชีวิตแล้วโดยไม่คำนึงว่าการกระทำเช่นเช่นนี้อาจส่งผลกระทบต่อครอบครัวของผู้ถูกระทำไม่ว่าจะเป็นด้านความอับอาย เสื่อมเสียชื่อเสียง อีกทั้งยังเป็นการตอกย้ำความเจ็บปวด เสียใจที่เกิดให้กับผู้เคราะห์ร้ายและครอบครัวมากยิ่งขึ้น

สำหรับประเด็นในการนำเสนอรายละเอียดของผู้ตกเป็นข่าวพบว่า มีการระบุเพศมากที่สุด แต่ทั้งนี้เป็นที่น่าสังเกตว่า การระบุเพศของผู้ถูกระทำในข่าวเกี่ยวกับเพศของหนังสือพิมพ์ทั้งสองฉบับนั้น ส่วนใหญ่มักจะเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย โดยข่าวสดมีการระบุเพศของบุคคลผู้ถูกระทำใน

ข่าวเป็นเพศหญิง จำนวน 23 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 76.67 ส่วนเพศชายจำนวน 2 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 6.67 มติชนระบุเพศหญิงจำนวน 8 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 72.73 เพศชายมีเพียง 1 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 9.09

ทั้งนี้อาจกล่าวได้ว่า ผู้หญิงมักตกเป็นเหยื่อของความรุนแรงทางเพศมากกว่าเพศชายซึ่งไปสอดคล้องกับงานวิจัยของ วัชรพร นิรนาทรังสรรค์ (2529) ที่วิเคราะห์เกี่ยวกับ บทบาทของสตรีในหน้าหนังสือพิมพ์ ผลการวิจัยพบว่า ในหน้าแรกของหนังสือพิมพ์นั้นผู้หญิงที่ตกเป็นข่าวในข่าวอาชญากรรมมักมีบทบาทในการถูกกระทำในคำร้ายแทบทั้งสิ้นและส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องการถูกกระทำทางเพศในเรื่องการข่มขืนกระทำชำเราหรือถูกฆาตกรรม

ส่วนการนำเสนอชื่อและนามสกุลของหนังสือพิมพ์ทั้งสองฉบับพบว่า มีการระบุรายละเอียดชื่อและนามสกุลของบุคคลผู้ตกเป็นข่าวเกี่ยวกับเพศเกินร้อยละ 50 ทั้งนี้ข่าวสดนั้นพบว่ามีการระบุชื่อและนามสกุลของบุคคลผู้กระทำในข่าวเกี่ยวกับเพศจำนวน 20 ชิ้นหรือคิดเป็นร้อยละ 66.67 และอายุของผู้กระทำในข่าวเพศจะอายุประมาณ 21-30 ปีมากที่สุดคือ จำนวน 6 ชิ้น และสำหรับการระบุชื่อและนามสกุลของผู้ถูกกระทำในข่าวเกี่ยวกับเพศนั้นมีจำนวน 14 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 46.47 และอายุของผู้ถูกกระทำข่าวเพศจะมีอายุต่ำกว่า 15 ปีมากที่สุดคือ จำนวน 11 ชิ้น

สำหรับมติชนมีการระบุชื่อและนามสกุลของผู้กระทำจำนวน 4 ชิ้นคิดเป็นร้อยละ 36.36 ของจำนวนข่าวเพศทั้งหมดและอายุของผู้กระทำข่าวเพศจะมีอายุประมาณ 16-20 ปีมากที่สุดคือ จำนวน 2 ชิ้น ส่วนการระบุชื่อและนามสกุลของผู้ถูกกระทำนั้นมีจำนวน 6 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 54.55 และอายุของผู้ถูกกระทำข่าวเพศของมติชนนั้นจะมีอายุต่ำกว่า 15 ปีเช่นเดียวกับข่าวสด โดยมีจำนวน 6 ชิ้น

ส่วนการระบุรายละเอียดของผู้ตกเป็นข่าวความรุนแรงนั้นพบว่า ข่าวสดมีการระบุชื่อและนามสกุลของผู้กระทำ จำนวน 70 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 37.58 และอายุของผู้กระทำข่าวความรุนแรงอายุประมาณ 21-30 ปีมากที่สุด มีจำนวน 28 ชิ้น ส่วนการระบุชื่อและนามสกุลของผู้ถูกกระทำมีจำนวน 128 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 77.58 และอายุของผู้ถูกกระทำข่าวความรุนแรงประมาณ 31-40 ปี มากที่สุด มีจำนวน 26 ชิ้น

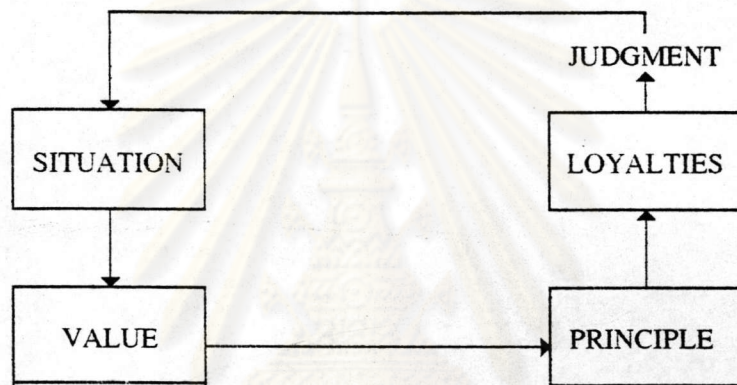
มติชนมีการระบุชื่อและนามสกุลของผู้กระทำในข่าวความรุนแรง จำนวน 21 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 29.17 และอายุของผู้กระทำข่าวความรุนแรงอายุประมาณ 31-40 ปีมากที่สุดคือ มีจำนวน 5 ชิ้น ส่วนการระบุชื่อและนามสกุลของผู้ถูกกระทำในข่าวความรุนแรงมีจำนวน 54 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 75.00 และอายุของผู้ถูกกระทำข่าวความรุนแรงประมาณ 31-40 ปีมากที่สุด 7 ชิ้น

จากการสัมภาษณ์บรรณาธิการข่าวและหัวหน้าข่าวของหนังสือพิมพ์ทั้งสองฉบับนั้นพบว่า มีนโยบายในการนำเสนอรายละเอียดของผู้ตกเป็นข่าวในเรื่องการระบุชื่อและนามสกุลของหนังสือพิมพ์ทั้งสองฉบับไม่ได้มีความสอดคล้องกัน ทั้งนี้ นายรัฐกูร บุนปาน บรรณาธิการบริหารหนังสือพิมพ์ข่าวสด ได้กล่าวว่า การเสนอข่าวจะไม่เสนอในเชิงล้อเล่นกับผู้เสียหายไม่ว่าการระบุรายละเอียดของผู้กระทำและผู้ถูกกระทำโดยเฉพาะข่าวอาชญากรรม เช่น ข่าวข่มขืนนั้นสมควรใช้ชื่อและนามสกุลสมมุติโดยเฉพาะผู้ถูกกระทำทางเพศหรือผู้เสียหายที่มีอายุต่ำกว่า 15 ปี ซึ่งถือได้ว่ายังไม่บรรลุนิติภาวะ ดังที่นายสุริวงค์ เอื้อปฏิภาณ หัวหน้าข่าวหนังสือพิมพ์ข่าวสด กล่าวว่า ถ้าผู้หญิงที่ถูกข่มขืนไม่ได้เสียชีวิต จะใช้ชื่อและนามสกุลสมมุติ และนายเจตนา จนิต หัวหน้าข่าวหนังสือพิมพ์มติชน กล่าวเสริมว่า ถ้าไม่มีผู้เสียชีวิตก็จะไม่ลงรายละเอียดเลย โดยเฉพาะถ้าผู้เสียหายนั้นเป็นเยาวชนต้องระมัดระวังให้มาก แม้ว่าบุคคลนั้นจะเป็นผู้กระทำก็ตาม

ส่วนการนำเสนอที่อยู่หรือสถานที่ศึกษาของผู้ถูกกระทำในข่าว แม้ว่าหนังสือพิมพ์จะหาวิธีการหลีกเลี่ยงในการนำเสนอ แต่อย่างไรก็ตามหนังสือพิมพ์ก็นำเสนออยู่ดีแต่เลี่ยงมาใช้ชื่อย่านที่อยู่กว้างๆแทน บางครั้งก็กล่าวอ้างว่าจำเป็นด้วยเหตุผลหลายประการ เช่น ข่าวกรณีข่มขืนน้องอ้อมในห้องน้ำโรงเรียนวัชรกวบางบำหรุ ทั้งนี้ นายสุริวงค์ เอื้อปฏิภาณ หัวหน้าข่าวหนังสือพิมพ์ข่าวสดให้เหตุผลว่า ข่าวนี้เป็นข่าวที่สะท้อนขวัญที่เกิดขึ้นกับเด็ก ดังนั้นเมื่อมีข่าวประเภทนี้เกิดขึ้น หนังสือพิมพ์ต้องนำเสนอให้คนได้รับรู้ เพราะหน้าที่หลักของหนังสือพิมพ์ อีกทั้งเหตุการณ์มันเกิดขึ้นจริงๆ ถ้าหนังสือพิมพ์ไม่เสนอแล้วหนังสือพิมพ์จะบอกภัยเหล่านี้กับพ่อแม่ ตลอดจนผู้ปกครองได้อย่างไรว่ามีเหตุการณ์อย่างนี้ได้เกิดขึ้นในสังคมแล้ว อีกทั้งผู้รับผิดชอบจะเข้ามาแก้ไขไหม ถ้าหนังสือพิมพ์ไม่ลงข่าว สำหรับการระบุชื่อโรงเรียนก็เพื่อจะได้เป็นอุทาหรณ์เช่นกันสำหรับโรงเรียนทุกโรงเรียนที่มีห้องน้ำอยู่ในสถานที่ลับตาแบบนี้ ควรหาทางป้องกันอันตรายที่จะเกิดแก่นักเรียนคล้ายกรณีได้ อีกทั้งเพื่อจะช่วยย้ำเตือน เร่งรัดให้ผู้ที่มีส่วนรับผิดชอบเข้ามาแก้ไขปรับปรุง นอกจากนี้หนังสือพิมพ์ยังกล่าวอ้างอีกว่า การนำเสนอรายละเอียดบางอย่างของผู้ตกเป็นข่าวนั้นก็เพื่อให้ข่าวมีน้ำหนักมากยิ่งขึ้นและ

เพื่อความสมบูรณ์ของข่าวเอง นายสมหมาย ปาริฉัตรต์ บรรณาธิการบริหารหนังสือพิมพ์มติชนได้ แสดงความคิดเห็นที่น่าสนใจอีกประเด็นหนึ่งคือ ความน่าเชื่อถือของข่าว เพราะบางครั้งถ้าไม่ลงข้อเท็จจริงอะไรเลย ความน่าเชื่อถือของข่าวก็จะหมดไป ถ้ามีวแต่คำนึงถึงผลกระทบแต่อย่างเดียว

หากพิจารณาการนำเสนอของสื่อมวลชนในช่วงต้น สามารถวิเคราะห์ตามหลักกล่องพอตเตอร์ (Potter Box) ของ ดร. ราล์ฟ พอตเตอร์ (Ralph Potter) ดังนี้

จากกรณีการนำเสนอข่าวฆ่า ข่มขืนน้องอ๋อมนั้น ระบบกระบวนการความคิดทางศีลธรรมเริ่มต้นด้วยการให้คำนิยามสถานการณ์ (Situation) ที่เกิดขึ้นว่ามีคุณค่าของความเป็นข่าวมากน้อยแค่ไหน พร้อมทั้งพิจารณาถึงหลักการของหนังสือพิมพ์ของตนว่าเป็นอย่างไร กรณีนี้สื่อมวลชนเลือกที่จะเสนอ เพราะเป็นข่าวที่กระทบกระเทือนต่อสังคม มิติต่อมาพิจารณาในเรื่องของค่านิยม (Value) ว่าคนส่วนใหญ่ในสังคมมีความคิดเห็นอย่างไรในการนำเสนอข่าวนี้ ถ้าหากหนังสือพิมพ์ไม่เสนอข่าวนี้พร้อมทั้งระบุรายละเอียดเกี่ยวกับเหยื่อแล้ว ต่อไปหนังสือพิมพ์อาจจะต้องสูญเสียความศรัทธาและความน่าเชื่อถือถ้าไม่ลงข้อเท็จจริง ดังนั้นหนังสือพิมพ์ต้องเสนอรายละเอียดของน้องอ๋อมเพื่อรักษาความศรัทธาจากสาธารณะ ส่วนมิติที่ 3 พิจารณาในเรื่องของหลักการ (Principle) คือ แดงความจริงหรือยึดถือหลักการอื่นๆ เช่น สิทธิส่วนบุคคลนั้น หนังสือพิมพ์ต้องนำเสนอข่าวนี้ให้คนในสังคมได้รับรู้ เพราะหน้าที่หลักของหนังสือพิมพ์นั่นคือ การรายงานเหตุการณ์ตามข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น ในมิติที่ 4 นั้นสื่อมวลชนจะต้องเลือกระหว่างการซื้อสัตย์ต่อสาธารณะหรือการซื้อสัตย์ต่อผู้ตกเป็นเหยื่อในเหตุการณ์ การเสนอข่าวนี้สื่อมวลชนเลือกที่จะซื้อสัตย์ต่อสาธารณะโดยการนำเสนอรายละเอียดของข่าวนี้โดยไม่

คำนึงถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับครอบครัวของเหยื่อ จากนั้นก็กลับมาสู่มิติที่ 1 ซึ่งสามารถสรุปได้ว่า สื่อมวลชนตัดสินใจได้ว่า สมควรจะเสนอข่าวนี้โดยคำนึงถึงหน้าที่มากกว่าหลักการอื่นๆ

นอกจากการนำเสนอข่าวเกี่ยวกับเพศและความรุนแรงมีลักษณะการนำเสนอที่หมั่นหมั่นหมัดนโยบายด้านศีลธรรมจรรยาแล้ว การนำเสนอรายละเอียดของผู้เห็นเหตุการณ์ก็เช่นกัน การนำเสนออีกไม่คำนึงถึงความปลอดภัยของผู้เห็นเหตุการณ์ เนื่องจากถือว่าไม่ใช่หน้าที่รับผิดชอบของตนเอง เพราะทางเจ้าหน้าที่ตำรวจนั้นมีหน้าที่รับผิดชอบในเรื่องของการปกป้องพยานผู้เห็นเหตุการณ์อยู่แล้ว โดยเฉพาะคดีใหญ่ๆ ส่วนคดีเล็กๆ ส่วนใหญ่หนังสือพิมพ์จะนำเสนอเพราะคิดว่าไม่น่าจะก่ออันตรายแก่พยานนัก ดังที่คุณสุวิงส์ เอื้อปฏิภาณ หัวหน้าข่าวหนังสือพิมพ์ข่าวสด กล่าวว่า สำหรับพยานผู้เห็นเหตุการณ์นั้นตำรวจกับนักข่าวจะคุยกันและตำรวจจะเป็นผู้พิจารณาว่าควรเปิดเผยหรือไม่และเปิดเผยได้มากน้อยแค่ไหน

ดังนั้นอาจสรุปได้ว่า การนำเสนอรายละเอียดของข่าวเกี่ยวกับเพศและความรุนแรงนั้น หนังสือพิมพ์พยายามทำหน้าที่ของตนเองให้ดีที่สุดคือ หน้าที่ในการให้ข่าวสารที่ต้องแสวงหาข้อมูลที่ เป็นข้อเท็จจริงมารายงานให้ประชาชนได้รับทราบและการรายงานนั้นจำเป็นต้องให้ข้อเท็จจริงแก่ผู้อ่าน ให้ครบถ้วนสมบูรณ์มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ แต่อย่างไรก็ตามสิ่งที่หนังสือพิมพ์ควรตระหนักให้มากที่สุดคือ ความรับผิดชอบในการเสนอข่าว โดยเฉพาะความรับผิดชอบต่อด้านศีลธรรม จรรยาในเรื่องการละเมิด สิทธิส่วนบุคคลของผู้กระทำหรือผู้ถูกกระทำไม่ว่าจะเป็นนำเสนอชื่อ นามสกุล ตลอดจนรายละเอียด อื่นๆ เช่น การนำเสนออายุ ที่อยู่ ที่ทำงานหรือภาพผู้เกี่ยวข้องกับผู้ถูกกระทำ เนื่องจากรายละเอียดเหล่านี้ อาจมีส่วนทำให้ผู้อื่นทราบว่ามีผู้เสียหายเป็นใครหรือทำให้ผู้อื่นรู้จักหรือจำหน้าผู้เสียหายได้ การนำเสนอเช่นนี้อาจส่งผลให้ได้รับความอับอาย เสื่อมเสียชื่อเสียงและอาจเป็นผลเสียต่ออนาคตของผู้เสียหาย ตลอดจนส่งผลให้เขาตกอยู่ในอันตรายได้ ดังนั้นหนังสือพิมพ์ควรมีการพิจารณาแนวทางในการนำเสนอใหม่ๆ ดังที่นายฐากร บุนปาน บรรณาธิการบริหารหนังสือพิมพ์ข่าวสด กล่าวว่า การเสนอข่าว โดยเฉพาะข่าวอาชญากรรมนั้น ไม่จำเป็นต้องขายความรุนแรงก็ได้ แต่อาจนำเสนอในรูปแบบการขายเบื้องหลัง ขายผลกระทบ ขายที่มาที่ไปของข่าวก็ได้

แนวทัศนคติการใช้ภาษาเกี่ยวกับเพศและความรุนแรง

จากการวิเคราะห์ภาษาเกี่ยวกับเพศและความรุนแรงพบว่า หนังสือพิมพ์ข่าวสดใช้ภาษาที่เร้าใจ เร้าอารมณ์และรุนแรงมากกว่ามติชน เช่น ใช้คำแทน ภาพพจน์ในลักษณะของ นามนัย อติพจน์ อุปมาและสำนวน สุภาษิต คำพังเพย เป็นต้น เพื่อเน้นความรู้สึกและให้เกิดภาพพจน์ชัดเจนยิ่งขึ้นไม่ว่าจะเป็นภาษาในการพาดหัวข่าวหรือภาษาในรายละเอียดข่าว ทั้งนี้ข่าวสดมีการใช้คำแทนที่มีความหมายร่วมกันหรือคล้ายคลึงกันในข่าวเกี่ยวกับเพศถึง 3 ความหมาย ได้แก่ ข่มขืน ความสัมพันธ์ฉันท์คู่สาว และการค้าผู้หญิง มติชนมีเพียง 1 ความหมายคือ ข่มขืน ได้แก่ อนาคต ชื่นใจและเอา (ทำเมีย) ส่วนข่าวสดมี 8 คำ ได้แก่ รุมโทรม ชิงพิด ขี้สาวท (ทำ)อนาคต ย่ำยี ชื่นใจ ขี้กามและ(ทำ)บัดสี

สำหรับการใช้นามนัยนั้นข่าวสดสามารถจัดกลุ่มได้ 9 ความหมาย เช่น สมญานามของผู้กระทำ ข่าวสดมี 35 คำ ได้แก่ ไอ้ขี้ยาหื่น ไอ้หื่นกาม ไอ้บ้ากาม ไอ้ชั่ว ไอ้โหด ไอ้ขี้ยาหื่นกาม ไอ้วิปริต ไอ้บ้ากาม ไอ้หื่น ทรชน เณรหื่น ยูนลามก รปภ.ทมิฬ จอมโหด ดช.ทมิฬ ผู้สังหาร เดนสังคม พวกขี้ยา พระครูลาว พระลามก พระโหด พระโหด ไอ้โรคจิต ผัวเพล้อย ฆาตกรกามโหด ฆาตกรกาม ฆาตกรชาติสังฆฆาตกรโหด ไอ้ขี้ยาบ้ากาม พระครูนอกกริด สมี่จอมลวงโลก เสียเปิบนรก มนุษย์อุบาทว์ ทรชนมหาภัย ส่วนมติชนมีเพียง 7 คำ ได้แก่ ไอ้หื่น เดนคุก เดนนรก พวกขี้คุก พนักงานใจยักษ์ ฆาตกรหื่นกาม ฆาตกรโหด

ส่วนการเปรียบเทียบเกินความจริงและอุปมาในข่าวเกี่ยวกับเพศพบว่า ข่าวสดใช้คำเปรียบเทียบเกินความจริงและอุปมามากกว่ามติชนเช่นกัน ทั้งนี้มติชนไม่พบการใช้คำเปรียบเทียบเกินจริงและอุปมาเลย

สำหรับการใช้ภาษาในข่าวความรุนแรงก็เช่นเดียวกันคือ ข่าวสดนำเสนอภาษาหือหวามากกว่ามติชน ทั้งนี้ข่าวสดมีการใช้คำแทนของคำที่มีความหมายร่วมกันทั้งหมด 19 ความหมาย มติชน 9 ความหมาย เช่น การใช้ความหมายร่วมของคำว่า ตาย ข่าวสดมี 8 คำ ได้แก่ ดับ คืบ สิ้นชื่อ สิ้นใจ สังกะยม เช่น มรณะ มติชนมีเพียง 2 คำ ได้แก่ ดับและสังเวย

ส่วนการใช้นามนัยนั้นพบว่า ข่าวสดมีการใช้มากกว่ามติชน 2 ความหมาย เช่น การใช้สมญานามเรียกผู้ถูกกระทำ ข่าวสดมี 2 คำ ได้แก่ เหยื่อโหดและเหยื่อทมิฬ ส่วนมติชนมีเพียง 1 คำ ได้

แก่ เหี่ยวเพลิงโหด สำหรับการไ้เปรียบเทียบเกินความจริงข่าวสดไ้มากกว่ามติชนเช่นกัน ทั้งนี้มติชนมีเพียง 3 คำ ได้แก่ นาทีล่าสังหาร นาทีปลิดชีพและโสภนาฏกรรมเขย่าวัวญ ส่วนข่าวสดมี 21 คำ ได้แก่ เส้นทางการเลือด นาทีเลือด เลือดโชก นาทีสยอง ร่วงโชกเลือด เสียชีวิตจมกองเลือด เป็นต้น และการไ้บุคคลาธิษฐาน อุปมา คำแสดงและสำนวน สุภาษิต คำพังเพยนั้นก็พบว่า ข่าวสดนำเสนอมากกว่ามติชนเช่นเดียวกัน

จากการไ้ภาษาของหนังสือพิมพ์ที่หือหว่า เราอารมณ์และรุนแรงเช่นนี้ อาจทำให้เกิดปัญหาต่างๆได้ เช่น ไ้ถ้อยคำที่มีลักษณะการเขียนในเชิงเร้าอารมณ์มากเกินไป ซึ่งการนำเสนอเหล่านี้ อาจมาสู่สังวิพากษ์วิจารณ์ที่ว่า หนังสือพิมพ์ไ้้นำการกระทำ

ตัวอย่าง การนำเสนอข่าวให้เห็นภาพที่สอไปในเชิงอนาจารทางเพศ

... ขณะเกิดเหตุนั้นค.ช. ตู พยายามสอดใส่อวัยวะเพศเข้าไปแต่เข้าไปได้ประมาณ 2 ซม. เท่านั้นลองดูถึง 3 ครั้ง ก็ไม่สำเร็จจึงโมโหและไ้สายยางสอดเข้าไปแทน ...

(ข่าวสด 16 ส.ค. 39)

ตัวอย่าง การนำเสนอวิธีการก่ออาชญากรรมที่ชัดเจนมากเกินไป

... นายนภดลไ้การว่า นาทีเกิดเหตุ น.ส.ปิยะฉัตรนั่งบนเตียง ส่วนตนยืนอยู่โดยคบชายขวาที่ใบหน้า น.ส.ปิยะฉัตร 2 ฉาด แล้วคว่ำเหล็กท่อนยาว 1 ฟุต ประเคนฟาดลงใบหน้า น.ส.ปิยะฉัตร 2 ที จนหงายท้อง จึงฟาดซ้ำอีกครั้งจนแน่นิ่งสิ้นใจตาย จากนั้นลากศพไปใส่อ่างน้ำ ลมมือชำแหละศพเป็นชิ้นๆ แยกใส่ถุงดำ ...

(ข่าวสด 22 ธ.ค. 39)

การนำเสนอข้อมูลในลักษณะเช่นนี้ แม้ว่าสื่อมวลชนจะกล่าวอ้างว่าเสนอเพราะเป็นข่าวที่กระทบกระเทือนต่อสังคมหรือเสนอตามข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น ดังที่นายสมหมาย ปาริจฉัตต์ บรรณาธิการบริหารหนังสือพิมพ์มติชน ไ้ความคิดเห็นในประเด็นนี้ว่า การนำเสนอและการพาดหัว

ทิศทางและแนวโน้มของข่าว อาจทำให้เกิดข้อวิพากษ์วิจารณ์ที่ว่า หนังสือพิมพ์คัดลอกหรือพิกษา แต่หนังสือพิมพ์จำเป็นต้องรายงานเหตุการณ์เหล่านี้ เพราะหนังสือพิมพ์มีหน้าที่ในการเสนอความข้อเท็จจริงให้สังคมได้รับรู้ ดังนั้นต้องขู่เท็จจริงเป็นหลัก ส่วนผลกระทบต้องดูว่าจะนำเสนออย่างไร จึงจะเหมาะสม

แต่อย่างไรก็ตามหนังสือพิมพ์ไม่จำเป็นต้องให้รายละเอียดที่ชัดเจนขนาดนี้ได้ เช่น “สอดใส่ถ้วยพะเพชเข้าไปได้เข้าไปได้ประมาณ 2 ซม. เท่านั้นลองดูถึง 3 ครั้ง” หรือ “ตบชายชวาที่โอบหน้า น.ส.ปิยะฉัตร 2 ฉาด แล้วคว่ำเหล็กท่อนยาว 1 ฟุต ประเคนฟาดลงโอบหน้า” เพราะรายละเอียดเหล่านี้ไม่น่าจะเป็นข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อผู้อ่าน เพราะการเสนอข่าวที่ดีควรยึดนำเสนอประเด็นสำคัญที่สุดของเหตุการณ์มาให้ผู้อ่านทราบโดยการตอบคำถามพื้นฐานที่ว่า ใคร (Who) ทำอะไร (What) ที่ไหน (Where) เมื่อไร (When) ทำไม (Why) และอย่างไร (How) ก็เพียงพอแล้ว ดังที่นายฐากร บุนปาน บรรณาธิการบริหารข่าวสด กล่าวว่า ถ้าพิจารณาถึงตัวเนื้อข่าวแล้วจะพบว่า ข่าวบางข่าวอาจประกอบด้วยตัวเนื้อหาผสมกับความเร้าอารมณ์ในของตัวมันเอง หนังสือพิมพ์ไม่มีความจำเป็นต้องใส่สีสันเข้าไปก็ได้

นอกจากนี้ยังมีปัญหาที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือ การละเมิดสิทธิส่วนบุคคลของผู้ตกเป็นข่าว ซึ่งส่วนใหญ่จะพบมากที่สุดจากพาดหัวข่าว เช่น การกล่าวคำหยาบคายผู้ตกเป็นข่าวมากเกินไป

ตัวอย่าง การใช้สมญานามเรียกบุคคลผู้ตกเป็นข่าว

จับแล้วฆาตกรรม ค.ญ. ไอ้ขี้ยาหื่น โผล่อกของตร.รวบ

(ข่าวสด 7 ก.ค. 39)

ทั้งนี้นายสุริวงค์ เอื้อปฏิภาณ หัวหน้าข่าวหนังสือพิมพ์ข่าวสด กล่าวว่า ควรพิจารณาเป็นกรณีๆ ไป แต่การนำเสนอทุกครั้งต้องแน่ใจก่อนเสมอว่าผู้นั้นกระทำความผิดจริง อีกทั้งสิ่งที่เขาทำมันรุนแรงบางครั้งหนังสือพิมพ์ก็จำเป็นต้องใช้ภาษาพิพากษาคณ เพราะขบวนการยุติธรรมไม่ศักดิ์สิทธิ์พอสมควร นายสมหมาย ปาริจฉัตร บรรณาธิการหนังสือพิมพ์มติชนให้เหตุผลว่า บางครั้งการที่พาดหัวข่าวมีการใช้คำหยาบหรือหยาบ เร้าอารมณ์นั้นเป็นเรื่องธรรมดาเป็นเทคนิคอย่างหนึ่งของสื่อ อีกทั้งหนังสือพิมพ์มี

การจำกัดในเรื่องของเวลาและพื้นที่ ดังนั้นจำนวนตัวอักษรที่ใช้ก็มีส่วนสำคัญในการเลือกใช้ถ้อยคำ เพราะถ้าหากใช้ถ้อยคำบางถ้อยคำยาวเกินไป และหนังสือพิมพ์ไม่ใช่เอกสารหรือตำราทางวิชาการร้อยเปอร์เซ็นต์บางครั้งจึงจำเป็นต้องใช้ภาษาที่สามารถดึงดูดความสนใจของผู้อ่าน ดังนั้นต้องมีการผสมผสานความน่าสนใจให้คนอ่านรับรู้เรื่องราวที่เกิดขึ้น จึงถือว่าเป็นศิลปะอย่างหนึ่งในการใช้ภาษา

จากการศึกษาการใช้ภาษาเกี่ยวกับเพศและความรุนแรงในงานวิจัยนี้พบว่า หนังสือพิมพ์ทั้งสองฉบับมีความสอดคล้องกับนโยบายในประเด็นเกณฑ์การใช้ภาษาในพาดหัวข่าวและรายละเอียดข่าวก็ตาม แต่การนำเสนอเช่นนี้โดยเฉพาะการพาดหัวข่าวที่เราอารมณ์อาจกล่าวได้ว่า หนังสือพิมพ์อาจยึดหลัก หัวข่าวที่ดีควรจะต้องขายข่าวนั้นได้ (Headline should sell the story) แต่ในทางกฎหมายการกระทำเช่นนี้ถือว่าเป็นการละเมิดสิทธิส่วนบุคคลอย่างร้ายแรง เพราะมีการใช้ถ้อยคำที่มีลักษณะหมิ่นประมาทอย่างชัดเจน แม้ว่าหนังสือพิมพ์จะกล่าวว่า เพื่อสนองสิทธิในการรับรู้ของประชาชนก็ตาม

สำหรับประเด็นการละเมิดเรื่องสิทธิในการรับรู้และสิทธิส่วนบุคคลในการนำเสนอและพาดหัวข่าวนั้นนั้น นายสมหมาย ปาริจฉัตต์ บรรณาธิการบริหารหนังสือพิมพ์มติชน แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็นนี้ว่า ก่อนอื่นจะพิจารณาในประเด็นคุณค่าข่าวว่า สมควรรายงานให้สาธารณะได้รับรู้หรือไม่ มีประเด็นน่าสนใจไหม แต่ไม่ได้พิจารณาประเด็นในเรื่องสิทธิในการรับรู้และสิทธิส่วนบุคคลก่อน เพราะถ้าพิจารณาประเด็นนี้ก่อนจะถือว่าสื่อมวลชนละเลยหน้าที่ในการรายงานเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในสังคมได้รับรู้ เนื่องจากสิทธิของประชาชนสำคัญกว่า

จากการให้เหตุผลในการนำเสนอและพาดหัวข่าวของบรรณาธิการข่าวข้างต้น หากนำมาวิเคราะห์เปรียบเทียบกับแนวคิดของอิมมานูเอล คานท์ (Immanuel Kant) ซึ่งเป็นแนวคิดที่เน้นหนักในหน้าที่ โดยเฉพาะภาระหน้าที่ของสื่อมวลชนที่ว่า หนังสือพิมพ์ต้องทำหน้าที่ของตนไปตามหลักการ มิใช่บนพื้นฐานของผลที่จะเกิดขึ้นตามมาหรือผลกระทบที่เกิดขึ้นไม่ได้เป็นคำตอบว่าการกระทำที่ต่ำลงไปถูกต้องหรือไม่ แต่การกระทำที่ถูกต้องขึ้นอยู่กับว่าคนๆ นั้นได้ปฏิบัติตามหน้าที่หรือไม่ จะเห็นได้ว่า แนวคิดดังกล่าวนี้สอดคล้องภาระหน้าที่ของสื่อมวลชนที่ขอบอกกล่าวอ้างเพื่อสร้างความชอบธรรมในการนำเสนอข่าวนั้นๆ คือ สื่อมวลชนมีหน้าที่ในการรายงานเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมให้ประชาชนได้รับรู้

แต่อย่างไรก็ตาม การนำเสนอข่าวเกี่ยวกับเพศและความรุนแรงไม่ว่าจะเป็นการพาดหัวข่าวและรายละเอียดข่าวของหนังสือพิมพ์นั้น นอกจากจะยึดการนำเสนอว่าภาระหน้าที่หลักแล้ว การนำเสนอของสื่อมวลชนควรคำนึงในเรื่องการละเมิดสิทธิส่วนบุคคลด้วย ดังที่สิริทิพย์ ชันสุวรรณ กล่าวไว้ แม้สิทธิในการรับรู้ของประชาชนเป็นความรับผิดชอบที่หนังสือพิมพ์ควรรักษา แต่สิทธิส่วนบุคคลก็พึงต้องนับถือเช่นกันหนังสือพิมพ์จึงจะได้ชื่อว่า มีความรับผิดชอบอย่างแท้จริง ดังนั้นการเสนอข่าวต้องอยู่บนองค์ประกอบพื้นฐานของข่าว 3 ข้อ คือ ข้อเท็จจริง ความน่าสนใจและผู้อ่านเป็นสิ่งสำคัญ เพราะข่าวที่ดีนั้นต้องเสนอไม่เกินความจริงที่เกิดขึ้น

ข้อเสนอแนะทั่วไป

หน้าหนึ่งถือเป็นหน้าที่มีความสำคัญของหนังสือพิมพ์มาก เพราะเป็นหน้าที่สามารถดึงดูดให้ผู้อ่านสนใจรับรู้ข่าวสารที่เกิดขึ้นในสังคม อีกทั้งผู้อ่านส่วนใหญ่จะอ่านข่าวหน้าหนึ่งเป็นอันดับแรก ดังนั้นหนังสือพิมพ์จึงควรใช้ประโยชน์จากหน้าดังกล่าวให้มากที่สุดโดยการนำเสนอข่าวที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมให้มากที่สุด อีกทั้งควรมีความระมัดระวังในการเสนอข่าวให้มากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะข่าวเกี่ยวกับเพศและความรุนแรงไม่ว่าจะเป็นเรื่องนำเสนอเนื้อหา การใช้ภาษาในการพาดหัวข่าว รวมทั้งเรื่องสิทธิในการรับรู้ของประชาชนที่หนังสือพิมพ์ถือว่ามีความสำคัญมากกว่าสิทธิส่วนบุคคลของบุคคล เพราะหนังสือพิมพ์มีภาระหน้าที่หลักคือ การรายงานเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในสังคมให้รับรู้ แต่ไม่ได้หมายความว่า การเสนอข่าวจะไม่พิจารณาถึงประเด็นสิทธิส่วนบุคคล

ข้อเสนอแนะการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้ศึกษาการนำเสนอข่าวเกี่ยวกับเพศและความรุนแรงเฉพาะหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์ข่าวสดกับมติชนเท่านั้น มิได้ศึกษาครอบคลุมหนังสือพิมพ์ฉบับอื่นๆ เช่น ไทยรัฐ เดลินิวส์ เป็นต้น จึงควรที่จะมีการศึกษาหนังสือพิมพ์เหล่านี้ด้วย เพื่อเป็นการเปรียบเทียบแนวทางการนำเสนอและอาจจะทอนให้เห็นถึงนโยบายในการทำงานของหนังสือพิมพ์ฉบับที่ทำการศึกษา

2. การวิจัยควรมีการศึกษาหน้าอื่นๆของหนังสือพิมพ์ด้วย เช่น หน้าบันเทิง หน้ากีฬา คอลัมน์ประจำ เพื่อที่จะได้นำผลการศึกษามาวิเคราะห์เปรียบเทียบ

3. ควรมีการศึกษาความคิดเห็นของผู้อ่านในฐานะผู้รับสาร เพื่อเปรียบเทียบกับความคิดเห็นของบรรณาธิการข่าวในฐานะผู้ส่งสารและเนื้อหาว่าแต่ละส่วนมีข้อมูลสอดคล้อง สนับสนุนหรือขัดแย้งกันอย่างไรหรือไม่ ทั้งนี้เพื่อช่วยให้เข้าใจทั้งการนำเสนอข่าว ความคิดเห็นหรือความต้องการของผู้อ่าน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการนำเสนอข่าวได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมมากขึ้น

4. ในการศึกษาครั้งต่อไปควรมีการศึกษาในหัวข้อนี้จากสื่อสิ่งพิมพ์อื่น เช่น นิตยสาร รวมทั้งสื่ออื่นๆเช่น วิทยุ โทรทัศน์ ทั้งนี้เพื่อได้เปรียบเทียบแนวทางการนำเสนอ

5. ควรมีศึกษาการคัดเลือกข่าวเกี่ยวกับเพศและความรุนแรงบางข่าวเป็นกรณีศึกษา เพื่อพิจารณาปัจจัยและแนวทางของกระบวนการคัดเลือกและนำเสนอข่าวประเภทนี้อย่างลึกซึ้ง

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย